

TimeOut

BARCELONA

#622

FEBRER 2022

TE'L PODEM
REGALAR GRÀCIES
ALS NOSTRES
ANUNCIANTS

Tot sobre rodes!

Recorrem la Barcelona
skater i descobrim per què
és una de les millors ciutats
del món per patinar

Més!

Els 'must' de la
BCNegra, Magritte
a CaixaForum, el
més nou de Guillem
Clua, graelles
delicioses, Rodrigo
Cuevas...

Daniela Terol

Ep, ja és una de les
millors patinadores
del món... i només
té 13 anys!

LA DAMA DE PIQUES

L 175

Liceu
Opera
Barcelona

**LA DAMA
DE PIQUES**

LA CLÀSSICA PRODUCCIÓ
DE GILBERT DEFLO
AMB LES VEUS DE
RADVANOVSKY I EYVAZOV,
HAROUTOUNIAN I ONIANI

Amb el suport de
idealista

LICEU.CAT

FOTO: OUTUMURO ESTUDIO

ТХАΙΚӨVSKI. 26 GEN – 11 FEB

Sumari

Febrer 2022

Les bones brases

Una taverna japonesa i un restaurant peruà saben com treure-li tot el suc al foc

PÀGINA 34

Molt negra

La ciutat viu una onada de crims (literaris) amb el festival BCNegra: es busquen víctimes

PÀGINA 38

Surrealisme!

CaixaForum acull la mostra *La màquina Magritte* i el seu comissari ens en parla

PÀGINA 24

Ikoya Izakaya

IRENE FERNÁNDEZ

06. A la ciutat **16.** Passió per rodar **22.** Premis Time Out Love Local **24.** Cultura: Entrevistes a Guillem Clua i Rodrigo Cuevas. Estrenes de cine, teatre, concerts i exposicions **34.** Menjar i beure **38.** Coses per fer **42.** Viatges: La festa de les màscares **44.** Time In: Sèries, videojocs i llibres

Hola, Barcelona

María José Gómez
Directora

La meua relació amb l'skate va durar exactament els 5 segons que vaig trigar a pujar-hi, caure i veure des de terra com avançava fins a trencar el vidre del balcó de casa. Devia tenir uns 10 anys –els mateixos que la barcelonina Daniela Terol quan va guanyar el campionat d'Europa– i vaig aprendre un parell de lliçons universals. La primera: la llei de la inèrcia és inexorable. La segona: cada cosa té el seu lloc i que de l'skateboarding, com tantes coses bones de la vida, se'n gaudeix a l'aire lliure.

La relació de Barcelona amb el món del monopati és molt més fluida i reeixida, afortunadament. La ciutat és un dels *spots* més cobejats pels skaters d'arreu del món, que comparteixen amb els patinadors i les patinadores de casa nostra espais i passió per rodar, fer nous trucs i alhora mantenir-se sobre la taula. Sem Rubio en resumeix l'essència: vent a la cara i asfalt sota els peus. Podria ser una metàfora, però és literal: és skate.

Time Out
BARCELONA

Conseller Executiu
Eduard Voltas
Directora General de Negoci
Mabel Mas
Directora
María José Gómez

Cap de redacció
Borja Duñó
Editors
Ricard Martín, Eugènia Güell i Rita Roig
Director d'art
Diego Piccinino
Disseny
Anna Mateu

Directora d'innovació
Marina Quer
Director d'operacions digitals
Àlex Martínez
Directora de negoci
Carlota Falco
Directora comercial
Aroa Cervantes
Cap de Branding Content
Begoña Garcia
Social Media Manager
Laura Mesa
Rble. de CRM i AdOps
Henar Pérez
CRM
Júlia Porto
Màrqueting i comercial
Clara Narvion, Mercè Llubera, Mireia Figueras
Coordinadora de publicitat i operacions
Vanessa González

Rble. Finances
Marta Tapia
Finances
Guillem Catena
Operacions
Marta Roca

Han col·laborat en aquest número
Textos: Laia Beltran, Andreu Gomila, Serrellizados, Àlex Montoya, Sem Rubio, Phil de Semlyen, Pere Andreu Jarrod, Noelia Santos, Ed Cunningham, Joan Albert Ros
Fotografia: Scott Chasserot, Irene Fernández, Iván Moreno, Sem Rubio
Correcció de textos: Núria Garcia Caldes

Edita
Time Out Spain Media SL és una societat de Time Out Group PLC

CEO Time Out Group
Chris Ohlund

Reservats tots els drets. Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Barcelona
Plaça Relial, 18, 1a planta
08002 Barcelona
Comercial i màrqueting 93 295 54 00
comercial.cat@timeout.com
Redacció 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració 93 667 78 90

Madrid
Imperial, 14
28005 Madrid
696 840 674
redaccion.es@timeout.com

Impressió Rotocobri
Distribució Suscripess
Dipòsit legal B-44772-2010
ISSN 1888-3850
Time Out Digital ISSN 2462-3385

Exemplar gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Difusió controlada per:

Imprimim en paper reciclat i tractat amb materials 100% compostables

Portada: **IRISNEGRO**
(Fotografia: **IVÁN MORENO**)

ELS IMPERDIBLES

Tres coses que has de fer aquest mes

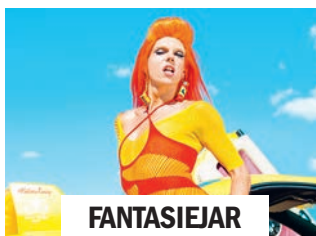
IL·LUMINAR-TE

El festival **Llum BCN** il·luminarà el Poblenou del 4 al 6 de febrer amb les instal·lacions lumíniques dels millors artistes de casa i també d'internacionals. T'enlluernaran!

PARTICIPAR

El cap de setmana de l'11 al 13 de febrer se celebra **Santa Eulàlia**, amb actes tradicionals com la trobada amb les gegantes Laies i altres aplecs. Festa d'hivern!

FANTASIEJAR

Sembla que a mitjans de febrer el Razz ja estarà obert. **Samantha Hudson** hi porta *Una fantasia* la nit del 26 de febrer. Amb accés a The Loft i Lolita!

Tot canvia molt de pressa. Assegura't que segueix en peu a **timeout.cat**

Un nou premi per a la cervesa més premiada

Brussels 2022
London 2021
Cincinnati 2021
Chicago 2021
Brussels 2021
Chicago 2020
Brussels 2020
London 2020
Chicago 2019
Brussels 2019
London 2019
Chicago 2018
Brussels 2018
London 2018
Brussels 2017
Chicago 2017
London 2017
Cincinnati 2016
London 2016
Brussels 2016
Chicago 2016
Melbourne 2016
Los Angeles 2016

Chicago 2015
London 2015
Brussels 2015
Chicago 2014
Brussels 2014
London 2014
Estocolm 2014
Melbourne 2013
Brussels 2013
London 2012
Melbourne 2012
Chicago 2012
Brussels 2012
London 2011
Chicago 2011
Brussels 2011
Melbourne 2010
Chicago 2004
Melbourne 1998
Paris 1964
Munich 1906
London 1905
Vienna 1904

estrelladamm.com/premis

Estrella Damm en recomana el consum responsable. 5,4°

A la ciutat

IRENE FERNÁNDEZ

‘Female dancehall’: de Jamaica al Poblenou

Cada vespre, el 22@ s’omple de gent que balla en grup. L’Ester Vidal imparteix classes de d’aquest estil sensual davant la plaça de Les Glòries i la Rita Roig hi ha anat a parlar

QUAN PREGUNTES a l’Ester Vidal què és el *dancehall*, respon que “no és només un gènere musical ni un estil de dansa, és tota una cultura”. Després d’anys de fer ballet clàssic en una escola de dansa a Sant Martí, l’Ester va iniciar-se en les danses urbanes, i quan va topar amb el *female dancehall*, se’n va enamorar.

Aquest estil provinent de Jamaica, diu, l’ha ajudat a millorar la seva autoestima. “El *dancehall* se centra molt en l’acceptació del cos i en l’amor propi, i també en els desitjos

que tens”, explica. És un estil molt explícit sexualment i el caracteritzen els moviments marcats i sensuals. Això sí, “sempre partint de la base de ballar per a tu mateixa, mai per a algú altre”.

Ara, l’Ester és una de les integrants del grup Di Chicass, una companyia de *female dancehall* que ha anat creixent i que li ha obert moltes portes. Per exemple, ha pogut anar de gira amb la Bad Gyal i formar part del seu grup de ballarines. Però ja fa un temps que l’Ester també es dedica a compartir els seus coneixements de ball

amb altres persones. “Volia tenir un projecte propi i crear el meu contingut”, diu, i això la va portar a obrir un grup de classes de *dancehall* en una sala de ball del seu barri, i de mica en mica s’hi va anar apuntant gent.

Amb la Covid, però, van decidir portar les classes al carrer i es reuneixen els vespres a prop de la plaça de les Glòries. “Cada vegada hi ha més grups assajant en aquella zona, ballen *dancehall* i també altres estils urbans”, explica l’Ester. “S’ha convertit en un punt important de trobada per a la gent que vol aprendre a ballar”, rebla. ■

© lafotogràfica

Mecenes

Benefactors

Protectors

Col·laboradors

Mitjans de comunicació

Consorci integrat per

Parc de Montjuïc
Barcelona
www.museunacional.cat

El Museu Nacional d'Art de Catalunya és una institució beneficiària de la Llei 49/2002, de 23 de desembre del règim fiscal de les entitats sense finalitat lucrativa i dels incentius fiscals al mecenatge.

ÉS LLEGENDA

IRENE FERNANDEZ

“He viscut Barcelona molt intensament”

Encara hi ha coses que no coneixem de la ciutat i Jordi Riu n'explica unes quantes a 'La Barcelona que et falta'

TREBALLA EN UN Caprabo pels matins i per la tarda es dedica, entre altres coses, a escriure per a *Èxit21*. “Les persones en la meua situació no tenim gaire on triar”, explica. Ha publicat *La Barcelona que et falta* (Talents, 2021), amb pròleg de Lluís Permanyer.

El llibre recull textos que has fet per a Èxit21. Sí, és un blog digital gestionat per la Fundació Catalana de Síndrome de Down que va néixer el 2011 per donar visibilitat a les persones amb aquesta síndrome i situació de discapacitat intel·lectual. Es va crear amb la idea que els usuaris poguessin donar el seu punt de vista, expressar les seves inquietuds i trencar estereotips.

Quina és la inquietud que ha motivat els temes que tractes a *La Barcelona que et falta*?

He viscut Barcelona amb intensitat, tots els fets emocionalment transcendents que m'han passat estan vinculats amb aquesta ciutat.

Què és el que més t'agrada de Barcelona? Sempre m'ha agradat l'arquitectura, sobretot els edificis modernistes, però també d'altres més contemporanis. Barcelona té una fisonomia molt particular.

Parles dels comerços que desapareixen i d'elements modernistes que s'han perdut. Sí, com els templets que donaven accés les estacions de metro d'Urquinaona i Lesseps.

I dels mítics àlbums d'Eric Castel, que estan una mica oblidats.

No és que sigui gaire futbolero, però sempre m'he quedat amb la riquesa de detalls d'alguns

escenaris, com la plaça Catalunya, el Camp Nou i el Parc d'Atraccions del Tibidabo.

També hi surt Tossa de Mar. Sí, això surt a *En Castel i els Tonis, Los juniors de Eric*, en la versió castellana.

Ets impulsor d'un llibre d'estil per una comunicació més inclusiva. Què fem malament els mitjans? Un dels errors més recurrents a l'hora de referir-se a les persones en situació de discapacitat intel·lectual és reduir la persona a la seva discapacitat. Considerem que la persona ha d'anar per davant de la discapacitat. ■ *Borja Duñó*

Troba més històries a timeout.cat/noticies

RUMORS OUT

FOTOS: SHUTTERSTOCK

Sabates penjades en cables

Es diu que indiquen que es ven droga.
Mite o realitat? Per *Verificat*

DUES SABATES ENTRELLIGADES amb els cordills penjen d'un cable al mig d'un carrer. Segur que el primer que penses és: droga. Quasi ningú sap per què fa aquesta associació ni com ha sabut ni qui li ha dit que aquests dos fets estan relacionats, però es tracta d'una llegenda urbana molt estesa. *Urban Dictionary* en dona unes quantes explicacions. Una és que simbolitza l'estat d'una persona que ha consumit droga, que està *high*. Una altra és que simbolitzen un punt de venda de droga. O que, simplement, no signifiquen res. Però, quina és la més plausible?

Sense relació a Barcelona

A Barcelona, aquesta relació entre les sabates penjades i la venda de drogues o altres formes de delinqüència tampoc existeix, segons expliquen els departaments de premsa de Mossos i de la Guàrdia Urbana. A la Policia Nacional tampoc li consta que hi hagi cap relació entre els dos fets. Per tant, no hi ha proves sobre la veracitat d'aquest mite urbà a la ciutat. L'Ajuntament de Barcelona, des del servei del telèfon del civisme, afirma que tampoc hi ha dades públiques sobre si s'han presentat sol·licituds de veïns per retirar

sabates dels cables elèctrics. I un raonament que desmunta amb facilitat la relació que diem és que ningú exposaria el que està fent si es tracta d'un acte delictiu, segons ens diu el departament de premsa de Mossos.

'Shoefiti': una expressió artística

Més enllà de si hi ha un significat darrere de les sabates penjades als cables, hi ha qui ho interpreta com una forma d'art, que en anglès es coneix com a *shoefiti*, una fusió de *sabata* i *graffiti* que, segons el llibre *What Happens Next? Contemporary urban legends and popular culture*, "és l'acte de llançar un parell de sabates lligades amb els cordills fins que es queden penjades o enrotllades als cables elèctrics o de telèfon".

Segons una investigació de la Universitat Central de l'Equador, aquesta pràctica es pot interpretar com un gest poètic o artístic, ja que atreu la curiositat dels qui l'observen i causa percepcions diferents i inconcluses, a més de traspassar fronteres i convertir-se en una manera d'ocupar l'espai urbà. ■

Descobreix-ne més detalls a
timeout.cat/sabates-cable

GRRRR!

Grans coses que envegem
d'altres llocs

Una vila neerlandesa sense carrers

Mentre que la resta del món intenta (i, fins ara, en gran mesura fracassa) fer front a la dependència dels cotxes, aquesta localitat neerlandesa ofereix la visió d'un futur més verd i tranquil. Giethoorn no ha tingut carrers en els seus 800 anys d'història, i els residents es desplacen principalment en barques i bicicletes. Aquesta

Venècia holandesa està travessada per més de 88 quilòmetres de vies fluvials i 176 ponts per a les 2.800 persones que hi viuen. Els rius estan dominats per barques sense motor (o amb motors de pocs decibels) i canoes. Gràcies a la seva fèrtil terra de torba, Giethoorn s'ha convertit en un refugi de vida salvatge.

Una vegetació exuberant i parterres de flors han atret un munt d'ocells i peixos del veí parc nacional de Weerribben-Wieden. A més, l'arquitectura clàssica holandesa de masia amb sostres de palla afegeix encant al somni de Giethoorn.

Només a dues hores
d'Amsterdam!

■ Ed Cunningham

SHUTTERSTOCK

LA BOTIGA DEL MES

Una òptica de barri
que suma un bon
diagnòstic al bon
disseny

El Graduat

NI LA NOVEL·LA de Charles Webb ni la pel·lícula de Mike Nichols. El (nostre) Graduat és una òptica de Gràcia que fa honor al seu nom. “Donem molta importància a la part optomètrica. Fer un bon diagnòstic requereix temps, per això el nostre gabinet òptic és espaiós i està digitalitzat. I, a més, treballem amb lents Zeiss”, explica l’Helena Muñoz, una experimentada òptica optometrista. Al davant del Mercat de la Llibertat, El Graduat també vol fer barri i apostar per marques de proximitat. “Tenim una bona selecció de Kaleos i d’Etnia, dues marques barcelonines amb un disseny exquisit”, continua. A més, aposten per d’altres més indie com PaperEyes, ulleres dissenyades a Terrassa i fabricades a Sant Joan de les Abadesses amb alguns models folrats de paper o tela estampada. Ara bé, l’Helena no renuncia a alguna delicatessen forana com les de la marca alemanya Lunor i de la italiana Bobsdrunk, que encara llueixen més en aquest bonic espai reformat per l’estudi d’arquitectura Mangrana. Amb ulleres de sol o de vista, a El Graduat tot és un encert. ■ **Laia Beltran**

→ Plaça de la Llibertat, 9.
M: Diagonal. @elgraduat

**Marques
barcelo-
nines de
disseny
exquisit
i també
d’Itàlia i
Alemanya**

L’APARADOR

Si t’agraden els gats, aquests objectes et faran mèeeuuu!!! Per **Laia Beltran**

↑ Mirada felina

La botiga *online* d’Etceterantik té joietes vintage com aquest antic fermall d’acetat de Léa Stein, famosa pels seus gats d’inspiració art-déco.

→ Fermall (139 €). etsy.com

↑ Més que set vides

Aquest bonic linogravat de Leo –un gat blau amant de la lectura– pertany a una sèrie limitada de la il·lustradora Ana Rey.

→ Làmina (45 €, sense marc). tactilestudio.com

↑ Agulles i fils

Sí, l’artista Sara Barnes et broda un pedaç amb el rostre exacte de la teva mascota per tal que te la puguis cosir a la peça de roba que més t’agrada!

→ Pedaç personalitzat (84 €). @brwnpaperbag_stitch

Més moda a timeout.cat/botigues

El Sant Andreu de Ginestà

Tot el que els germans Serrasolsas saben sobre l'amor ho han experimentat al seu barri. L'Eugènia Güell va de ruta amb el duo

EN PAU ES va enamorar i tot va ser més fàcil. Ja tenien decidit que el nou disc aniria sobre l'amor, però ara "les lletres sortien com xurros!" i, a més, en saben, de parlar d'amor. Hi ha moltes maneres d'estimar, i que en Pau i la Júlia facin un te i un cafè enmig del seu barri i parlin d'ells i del lloc on han crescut, n'és una. L'amor és com créixer a casa, i els germans Serrasolsas han crescut a Sant Andreu.

Una banda andreuenca

En aquest barri en Pau ha après guitarra elèctrica, i la Júlia ha cantat en un cor infantil. Han anat amb el seu pare en bici a l'escola. Han jugat a Can Fabra. A Sant Andreu també hi han comprat flors i han berenat a la xurreria del carrer Gran, on hi ha una terrassa interior amagada que la Júlia coneixia i en Pau no. Han fet concerts a la Fabra i Coats i a la plaça de les Palmeres. Allà també hi van trobar el seu gat perdut. En Pau juga a una lliga de futbol sala i abans dels partits va a fer cerveses a La Divina. A Sant Andreu hi van descobrir el moviment assembleari i el cau. Han trepitjat alguna taronja dels arbres que omplen els carrers i n'han respirat l'olor. "L'olor dels tarongers em fa sentir que he tornat a casa", diu la Júlia.

El 2021 van fer el pregó de la Festa Major i l'avi en va estar molt content. Ells expliquen històries quotidianes i és que el barri s'estima amb la quotidianitat,

amb cada cosa que hi vius. I de les batalletes d'en Pau i la Júlia a Sant Andreu en surt amor per tot arreu.

Créixer és estimar

La Júlia vol que tothom vagi a la Festa Major de Sant Andreu, però en Pau no vol que s'ompli de turistes. Sigui com sigui, la festa major és la màxima expressió d'afecte de la gent pel seu barri, i la festa major de l'amor la trobareu al seu nou disc, *Suposo que l'amor és això*. Tot el que aquests germans saben sobre l'amor ho han experimentat, en gran part, en aquest barri. Els Serrasolsas són andreuencs des de fa molts anys. La seva família hi va tenir una carnisseria durant la guerra, i ara ells hi graven cançons. La família s'ha fet gran al barri. Ja ho diuen, a L'Eva i la Jana: "créixer és estimar".

"L'olor dels tarongers de Sant Andreu em fa sentir que he tornat a casa"

FOTO: COLLONUT

Floristeria Montserrat

La senyora de la botiga els ha vist créixer, i per a la Júlia aquesta floristeria és en un dels carrers més bonics de Sant Andreu. És on sempre han comprat les flors. "No crec que ens quedi cap planta viva, però hi hem fet gasto!"

→ Coroleu, 2.

Collonut

Cuina ininterrompuda de 13 a 23 h, oferta de tapa i vermut i "unes croquetes de rostit molt bones". A més, diu en Pau que si demanes llonganissa, te la tallen, i la que sobra te l'emportes!

→ Gran de Sant Andreu, 180.

FOTOS: EUGÈNIA GUELL

Mosaic a Joan Miró

Caminant pel barri, tard o d'hora passareu per un mosaic que va fer l'avi d'en Pau i la Júlia en homenatge a Joan Miró. "És artista, i sobretot un patriota de Sant Andreu!" També trobareu un mural d'Eudald Serrasolsas a la Parròquia de Sant Pacià.

→ Plaça de la Pomerà.

Las 4 puertas

Mentre la Júlia explica que aquí hi trobareu l'essència i la tendresa del barri, en Pau confessa que necessita samarretes interiors. Imagineu-vos un aparador ple de bates, camises i roba d'estar per casa de senyor i senyora grans.

→ Gran de Sant Andreu, 173.

Ginestà

Estimar-te com la terra va guanyar el Premi Cerverí, i Ginestà (2019) el premi Enderrock 2020 a millor disc de cançó d'autor. Ara publiquen Suposo que l'amor és això.

→ @ginesta_oficial

Cansaladeria Puig

Amb els seus embotits saben que són a casa. La Júlia és vegetariana però hi tenen bons formatges. "Són els millors, a veure si ens patrocinen!" Curiositat: a la façana hi ha una bala de canó incrustada.

→ Gran de Sant Andreu, 147.

TIR AL PLAT

Xarcuteria marina

TIR AL PLAT

Posem sota el punt de mira –i de tast– uns plats que, o bé són clàssics, o bé ho seran

DEL MAR A la taula poden passar-li moltes coses, al peix. Els milanesos Riccardo Radice y Giulia Gabriele han obert Fishology, un restaurant mariner avantguardista que tracta el peix com si fos un porc. “Fem servir peces senceres, com una tonyina de 70 quilos, per exemple, i ho

aprofitem tot” explica Radice. L'especialitat són els embotits marins, únics a Barcelona. Pura artesanía: fan servir una cambra de maduració de carn amb blocs de sal amb què curen, afinen i emboteixen sobrassada de salmó o bacó de tonyina. ■ Ricard Martín
→ Diputació, 73. Plat: 25 €. fishology.es

Pastrami de salmó

La degustació són tretze embotits, n'ensenyem cinc. El primer, un increïble pastrami de salmó amb idèntiques espècies que el de carn, curat i fumat. “Sis anys afinant processos per arribar aquí”, diuen.

Xoriço de salmó

De gust és molt similar a la sobrassada, però té menys greix. I fa molta gràcia perquè la textura del xoriço està clavada. No us mengeu la pell, és de col·lagen.

Bacó de tonyina

Fan servir la part de la ventresca, on el greix no està rivetejat i és una única línia. El resultat és potent i melós. Tallat a tacs és la carn d'una carbonara de mar, on les navalles substitueixen els espagueti!

Sobrassada de salmó

La deixen curar com si fos una sobrassada de porc, i fan servir salmó perquè també és ric en greix: s'obté de la pell i les espines. Va amb mel d'algues!

Fuet de bacora

És cent per cent carn de bacora –com el bonítol, però més intens–, i fins i tot té taques de floridura làctica a la pell. Sabor i textura, però amb omega 3 enlloc de greixos saturats.

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no) que hem sentit als carrers de Barcelona

A la sortida de l'escola, un nen i la seva àvia:

–**Doncs hi ha gent que es posa pírcings a la pirula.**
–**Apa, iaia, què dius, que guarros.**

En un restaurant, dos homes parlen de deixar de fumar:

–**Com a droga, el tabac és fatal.**
–**Sí. Un pinchassu d'heroïna et dona un cuelgui de puta mare. El tabac només et posa nerviós.**

Tertúlia de futbol:

–**Ver futbol por la tele y decir hemos ganado es como ver una porno y decir hemos follado.**

En una botiga, una noia demana si una bossa...

–**És de plàstic?**
–**No, és de cuir vegà.**

En tens de bons? Comparteix els teus #sentitalcarrer a @TimeOutBCN

**FES-TE
ESPECIALISTA
EN CIBER
DELINQUÈNCIA**

Desenvolupa la teva carrera professional al servei de la ciutadania. Obrem una nova convocatòria de 840 places.

INSCRIU-TE DEL 13/1 AL 9/2

**Fes-te
mossa
mosso**

Passió per rodar

Barcelona és una de les ciutats de referència en el circuit mundial de l'skateboarding. Tenim llocs fantàstics on patinar i, el que és més important, una comunitat de patinadors i patinadores que mantenen viva la flama per aquesta taula amb rodes que és molt més que un mitjà de transport. Pugem a la taula i comencem un viatge per la Barcelona skater

Per **Sem Rubio**

Agafa't fort a la planxa: patinarem junts per la meca de l'skateboarding mundial: Barcelona. Podem començar a patinar tranquil·lament a la plaça dels **Països Catalans**. És veritat que aquesta plaça (on t'acabes deixant el maluc a terra) ha vist millors moments, però estaria molt pitjor sense el treball de preservació que fa la gent de **SNT4EVER**. La **plaça dels Àngels** és una icona històrica del patinet des dels 80, bressol del primer professional de l'Estat el 1993, **JM Roura**, i d'altres patinadors professionals que van fer el salt internacional a finals dels 90: **Raúl Navarro**, **Enrique Lorenzo** i **Pablo Domínguez**, per exemple.

Va. Anem fins al **MACBA** i t'ho explico. L'any 1995 es va construir el Museu D'Art Contemporani (a la plaça dels Àngels) i anys després es va convertir, ho comprovaràs de seguida, en el punt més concorregut de patinadors gràcies a la seva situació cèntrica i la seva arquitectura. Aquí pots fer els *grinds*

més llargs de la teva vida. Sí, els *grinds* es fan amb els eixos... de quina cova has sortit? A més pots provar de saltar escales o les grades del darrere.

Has trencat la planxa? No passa res. Per sort, l'enorme volum de turisme que l'skateboarding ha portat a la ciutat ha fet que s'obriessin moltes botigues especialitzades els últims quinze anys, per exemple **FTC**, **Rufus Macba**, **Amigos**, **Venero**, **Furtivo**, **Hey Ho!**... T'hi acompanyo, t'orientaran bé.

Ja que som al centre, podríem passar per la terrassa del **Kino Cafe** (Ferlandina, 23) a prendre alguna cosa mentre veiem com planxen els trucs les patinadores d'**Asiplanchaba**. Després passarem per la **Rosa del Raval** (Àngels, 6) a pillar uns tacos i buscarem un altre *spot* (és a dir, un lloc per patinar).

Què tal si agafem unes fustes per patinar aquesta paret? No em miris així... Els

IVÁN MORENO

L'eterna joventut de Sören Manzoni

FUNDADOR DEL MUSEU de l'skate a Barcelona, Sören Manzoni és també el comissari i propietari de les peces de l'exposició *Fusta i rodes*, que es pot veure a Casa Seat fins al 26 de febrer.

Què hi veiem, a *Fusta i rodes*?

Un recorregut per la història del monopatí, peces úniques i primitives de la meua col·lecció que no han vist mai la llum. Volfem que fos un missatge molt orgànic, l'essència dels inicis: d'aquí el nom.

Amb quines peces exposades tens més connexió emocional?

Probablement, una edició limitada d'una planxa Consolidate on diu *Skateboarding is not a sport* i unes panteres de porcellana amb planxa firmada per Natas Kaupas. També el pòster amb fotogrames originals de la pel·lícula *Kids* (Larry Clark, 1995), que representa l'skate dels 90 a les places i que té molta importància en l'exposició.

Què és per a tu l'skateboarding?

La part de la meua immaduresa que no vull que maduri; és la meua forma d'expressar, celebrar, reivindicar i protestar.

És el MACBA el cor de l'skateboarding a Barcelona?

La plaça dels Àngels no deixa de ser un Benidorm o un Lloret de Mar de l'skate. Ho respecto, però no m'ha interessat mai. Per a mi, Sants i el desaparegut Turó Parc sempre seran l'epicentre skate a la meua ciutat. ■

patinadors hem construït els nostres propis obstacles des de sempre. Se'n diu **DIY** (*do it yourself*). De fet, es va convertir en un fenomen fa una dècada gràcies al patinador suec **Pontus Alvi** i es tracta de construir obstacles patinables amb recursos que es troben al carrer, a les escombraries o a les construccions. És tot un pilar de la cultura de l'skateboarding. De fet, serà millor que t'ho ensenyi.

Spotter DIY (a Barberà del Vallès) va ser creat per locals com el col·lectiu **STFS BOYZ** i **Marcos Gómez**, que ara porta la seva pròpia distribuïdora de material de skateboarding, Mesa Dist EU. El **Pícnic DIY** (carrer de Carmen Amaya, 16) també és súper divertit i va ser creat pel mateix col·lectiu que va fer el pioner **Bòbila DIY** (Badalona) el 2012.

A uns 10.000 girs de rodes de distància tenim el famós **Agora Skatepark**, el parc més gran que trobaràs a Barcelona, de 5.000 metres quadrats, on allotgen campionats internacionals com l'**Street League**.

"Vent a la cara i asfalt corrent sota els peus. L'essència de l'skate és aquesta"

Si el que t'agrada és una experiència més *rampera* podem acostar-nos a l'skatepark de la **Marina** (Zona Franca) o el de **Favència** (Canyelles); són transicions molt bones per a qualsevol nivell. Si vols alguna cosa més orientada al carrer, sense que deixi de ser un skatepark, podem anar al de **les Corts** i al **Born Skateplaza**, que s'allunya de la idea de skatepark convencional i està del tot integrat en el paisatge urbà. Fins i tot van fer servir materials clàssics de les places de Barcelona com és el granit negre!

Parlant de granit negre: tens una patata al colze del mateix color. Mira, patinar no és fàcil; comporta anys de pràctica, però no tens cap obligació d'emular els *pros*, per ser skater. Baixem per aquest carrer suau que ens porta fins a un altre punt calent per patinar a la ciutat, els **Jardins de les Tres Xemeneies** (Paral·lel, 49). Veus? Vent a la cara i asfalt corrent a sota els peus. L'essència de l'skateboarding és aquesta.

No sé tu, però el meu cos adolorit necessita hidratar-se. Podem fer unes birres aquí, al

SEM RUBIO

SEM RUBIO

costat, al bar **Stereo** (Nou de la Rambla, 119), regentat per patinadors de tota la vida i molt bona música. Després podem passar pel **33/45 Bar & Gallery** i el **Betty Ford's** (tots dos a Joaquín Costa) i pel **Nevermind** (Tallers, 68), amb una rampa interior i decorat amb planxes de skate i grafitis al més pur estil *daggers* de *Thrashin* (1986), la pel·lícula de culte skater. De debò no l'has vist? És un salt en el temps al patí californià dels anys 80. T'agradarà.

Parlant de salts en el temps, suposo que no has visitat l'skatepark d'**Arenys de Munt**. És el primer skatepark construït a Espanya el 1979, i va ser enterrat per les autoritats el 1984 acusat de ser un centre de delinqüència

i drogoaddicció. Es va recuperar el 2012 per iniciativa dels patinadors locals, diferents col·lectius de patinadors i el suport de Nike SB. Tens un documental collonut que pots mirar abans d'anar a dormir: *Digging*. Tot i que no és ni molt menys perfecte, és una sort poder patinar un dels skateparks més antics del món tan a prop de casa. Ves-hi algun dia.

Jo marxo, espero que hagi gaudit patinant Barcelona. Que sàpigues que el que has tastat avui és només el principi: la ciutat té centenars de joies amagades esperant-te. No, ja no necessites més adreces de *spots*. Surt a patinar i veuràs com els *spots* comencen a mirar-te fixament.

Botigues

Tot el que et cal

Els millors llocs per comprar taules, roba i accessoris

DE SAN FRANCISCO A BCN

FTC

FTC (*For The City*) és la sucursal barcelonina de la famosa botiga core de skateboarding de San Francisco. Regentat pel conegut Julio Arnau, patinador local des de principis dels anys 90, la botiga es troba just al costat del MACBA i és una parada obligatòria per als skaters que passin pel centre i busquin el millor material per patinar, sabatilles i roba amb marques com Fucking Awesome, Hockey, Nike SB, Antihero, Ace Trucks i moltes més.

→ Valldonzella, 3 (Raval). M: Universitat.
93 343 70 30. ftcskateboarding.eu

10 ANYS D'HISTÒRIA

Rufus Macba

Un altre establiment core de referència al centre és Rufus Macba. Regentada per Serenna i Riccardo, la botiga ja fa una dècada que proporciona el millor material i roba de skateboarding, com ara Polar, Pop Trading Company, Dickies, Adidas, Palace, Uma i moltes altres. Rufus també té la seva pròpia col·lecció de roba i planxes, fins i tot alguna col·laboració amb marques com New Balance i Anti-Hero i donen suport a l'escena local des de fa anys.

→ Ferlandina, 31 (Raval). M: Sant Antoni.
93 000 80 73. rufusmacba.com

SABEN EL QUE NECESSITES

Amigos

Amigos és un altre establiment ben conegut pels aficionats i les aficionades a l'skateboarding i també està situat a dos carrers de la plaça dels Àngels. Hi trobaràs planxes, sabatilles, roba i accessoris de marques com Almost, Blind, Baker, Girl, GX1000, Magenta, Polar Skate Co, Palace i Hockey. Amigos té, com a bona botiga skater, tot el necessari per a les teves sessions de patinatge a la ciutat i molt més.

→ Doctor Dou, 16 (Raval). M: Universitat.
93 017 82 57. amigoskateshop.com

FTC

En aquesta botiga del Raval s'hi respira skate pertot arreu. Si necessiteu consell, demaneu-li al Julio!

DEVOCIÓ PELS 80

Hey Ho!

Hey Ho! és un projecte ideat per Maxi i Sol que dona suport a l'escena local i porta les millors marques de roba i patins de la indústria des del 2004, cosa que la converteix en una de les botigues més antigues dedicades a l'skateboarding de la ciutat. Si ets amant dels anys 80, també disposen de models *oldschool* reeditats de la marca Powell, com els llegendaris Frankie Hill, Steve Caballero i Tony Hawk. A més, tenen planxes, roba i accessoris propis que creen al seu taller.

→ Pujades 190 (Poblenou). M: Poblenou.
T. 93 250 52 00. heyhoskateshop.com

PER CAÇAR BONES PLANXES

Furtivo Skateboarding

Situada molt a prop de la platja de la Mar Bella, va obrir portes el 2011 amb la idea de reflectir el món de l'skateboarding des dels anys 80 fins a l'actualitat. A més de disposar de les marques més punteres, també tenen reedicions de planxes *oldschool*, com les antigues Vision Psycho Stix i Vision Mark Gonzales, i les SMA Natas Kaupas del mític logo de la pantera negra. Furtivo és una peça fonamental de l'escena patinadora de la ciutat.

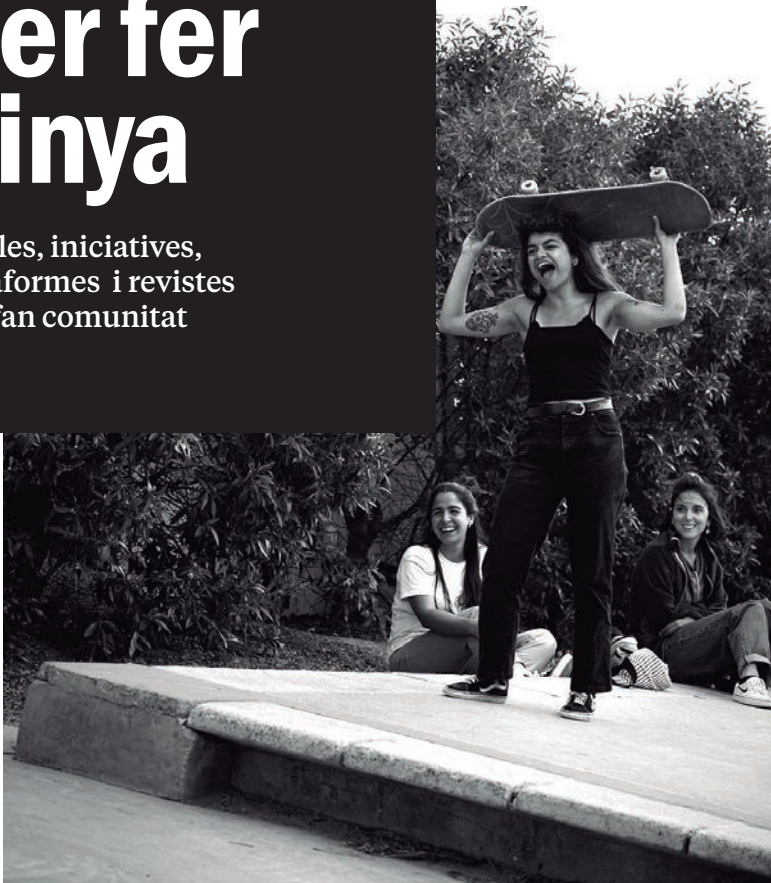
→ Taulat, 119 (Poblenou). M: Llacuna.
648 140 356. furtivoskateboarding.com

Associacions

Per fer pinya

Escoles, iniciatives, plataformes i revistes que fan comunitat

RAISA ABAL

Alcarrer

Situada a prop de l'Arc de Triomf, aquesta botiga és també des del 2015 una associació que dona suport i impulsa iniciatives per millorar l'escena de l'skateboarding de Barcelona. És, per exemple, la responsable d'un projecte tan interessant com la construcció del Born Skateplaza. Per si no fessin prou, també tenen una escola de patinatge.

→ Tantarantana, 2 (Born). M: Arc de Triomf.
93 128 10 26. alcarrerskate.com

Skatia

Projecte personal d'Alfred Cano, és una escola de patinatge que participa activament en l'escena local i la Lliga Catalana de Skateboarding. Organitza classes i campus i lloga rampes. Té projectes com Skate Social, que dona suport a nens i nenes amb risc d'exclusió social, i Skate Fem+, que impulsa l'skateboarding femení i en col·lectius LGTBI+.

→ 653 779 218. skatia.es

Asiplanchaba / Dolores Magazine

Nascuda el 2009, Asiplanchaba és una plataforma que impulsa l'escena femenina de skate amb l'organització d'esdeveniments i la creació de vídeos, tours, tallers, DIY, jams i classes. *Dolores Magazine* se centra en el patinatge femení i en la diversitat cultural i geogràfica: és un projecte inclusiu de patinadores per a tothom.

→ @asiplanchaba / @doloresmagazine

Sobre rodes!

A punt de publicar el setè número, *Dolores Magazine* difon l'skate femení amb fotos tan xules com aquesta!

SNT4EVER

SNT4EVER és una associació de patinadors de Barcelona que ha dinamitzat la plaça dels Països Catalans i que vol salvar-la d'una imminent remodelació. La plaça és una reconeguda icona urbana i una peça fonamental en la història de l'skateboarding català, estatal i internacional. També promou la cultura urbana de l'skate entre les diferents associacions i escoles del barri.

→ snt4ever.com

Q&A

Daniela Terol, el talent de l'skate

AMB NOMÉS 10 anys va ser campiona d'Europa per davant de patinadores que li doblaven l'edat. Ara, amb 13, continua fent skate cada dia per tornar a pujar a la part més alta del podi després de l'aturada de la pandèmia.

Quan vas començar a patinar?

Amb 5 anys vaig pujar per primera vegada a un *longboard* del meu pare. Com que hi tenia traça, als 6 anys em van comprar un skate i vaig començar a anar a pistes i a aprendre trucs.

Quina és la competició que més il·lusió t'ha fet guanyar?

La Series Continentals de Park, a París, el 2019. Vaig quedar primera de la competició continental i em vaig classificar per a la final mundial. Des de petita que ho havia vist a la tele i em va fer tanta il·lusió que vaig plorar de felicitat.

Com t'ho fas per entrenar?

Intento entrenar cada dia, però m'ho he de combinar perquè he d'estudiar, anar a anglès...

Hi ha pique entre noies i nois?

No! Tot és de molt bon rotllo. Aprenem molts trucs els uns dels altres. I també hi ha gent de totes les edats: des de 7 anys fins a 50.

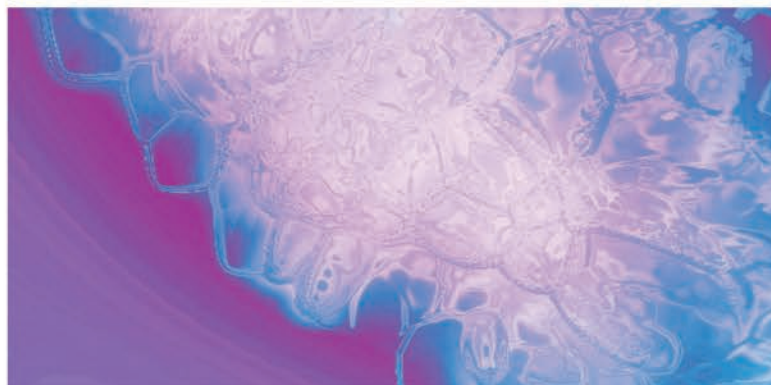
Quin consell donaries a les noies?

Que no tinguin vergonya. Les animo a patinar perquè els skaters són molt familiars i no es riuran mai de ningú. Les acolliran molt bé. ■

LLUM BCN

FESTIVAL D'ARTS LUMÍNIQUES

04-06
FEB 22

ON VIU LA LLUM

#LlumBCN → [BARCELONA.CAT/LLUMBCN](https://barcelona.cat/llumbcn)

Llum digital creada algorítmicament

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA
Y DEPORTE

Barcelona
Capital Cultural
i Científica

BARCELONA
CULTURA

Ajuntament de
Barcelona

Els vostres favorits

Us vam demanar que triéssiu
els locals que us encanten de
Barcelona: aquest és el veredict!

Recordeu quan a finals de l'any passat us vam demanar a través de la nostra web que ens diguéssiu quins eren els llocs de la ciutat que més us estimàveu? Primer vam proposar bars, restaurants, botigues i altres locals barcelonins i a Time Out els vam endreçar en llistes perquè votéssiu pel vostre favorit de cada categoria. Doncs aquí teniu el resultat!

Comencem per la teca. El millor lloc per menjar del 2021 segons el 32,9% dels vostres vots va ser **Good Shit**, un local de Gràcia que es dedica a l'"*street food* amb una mica de consciència". Dit amb unes altres paraules: kebabs i durums vegans. En comptes de pollastre, xai o vedella fan servir Heura o seitan marinats amb tan bona traça que han convençut els vegetarians i els que no ho són. Aquesta aposta pel menjar ràpid vegà s'ha imposat a altres propostes gastronòmiques, com el **restaurant Gut** (Perill, 13), que va obtenir el 21% dels vots.

En la mateixa línia –i amb una coherència fora de tota discussió–, heu escollit com a millor lloc de cuina asiàtica o llatinoamericana un petit local de la Boqueria: **Falafel Vegano**. El seu nom no deixa dubtes sobre quina és la seva especialitat, que excel·leix segons l'11,2% dels usuaris que van votar en aquesta categoria, només una mica per sobre del 10,2% dels vots que van deixar en segona posició el restaurant japonès **Kitsune** (Montseny, 11).

Per menjar tapes i platillos, el vostre favorit (amb un 18,6% dels vots de la categoria) és la **Fàbrica Moritz**: que rere la carta hi hagi un xef com Jordi Vilà només constata que teniu molt bon gust. El segon lloc és per a un petit restaurant a prop de la Sagrada Família, **La Granota** (Padilla, 250) amb unes truites fantàstiques que han aconseguit l'11,3% dels vots.

Forn Mistral

A més de fer un dels millors pans del país, els seus croissants i ensaïmades han fet salivar diverses generacions

El vostre bar favorit és el **Pietro**, que ha convertit la cantonada de Travessera de Gràcia amb Torrijos en un dels epicentres vermuters de Barcelona. Seus són el 22,1% dels vots de la categoria, que li ha permès imposar-se a una cafeteria d'especialitat tan solvent com **SlowMov** (Luis Antúnez, 18).

Entre totes les botigues de Barcelona, la que més us estimeu és el **Forn Mistral** (11,5% dels vots), i no us en falten motius: les seves ensaïmades i croissants mereixen molts premis. Empaten en el segon lloc (10,7%) **Altaïr** –la llibreria de viatges de referència de la ciutat– i **Bungnuts** (Santa Eugènia, 16), la primera botiga de donuts vegans de Barcelona.

I quin és el vostre equipament cultural favorit? El **Razz!** Aquí ho heu tingut clar: el 22,5% heu volgut fer costat aquesta mítica sala barcelonina ara que ho necessita. La **Beckett** (Pere IV, 228), la sala de teatre del Poblenou d'arquitectura i programació exquisida, ha estat el segon equipament més ben valorat, amb un 9,4% dels vots.

MILLOR LLOC PER MENJAR

Good Shit

→ Torrent de l'Olla, 138 (Gràcia). M: Fontana.
623 105 076. goodshitvegan.com

MILLORS TAPES I PLATILLOS

Fàbrica Moritz

→ Ronda de Sant Antoni, 41 (Sant Antoni).
M: Sant Antoni. 93 426 00 50. moritz.com

MILLOR CUINA EXÒTICA

Falafel Vegano

→ Plaça de Sant Galdric, 96 (Raval). M: Liceu.
692 967 297.

MILLOR BAR

Bar Pietro

→ Trav. de Gràcia, 197 (Gràcia). M: Joanic.
93 525 11 43. bar_pietro

MILLOR BOTIGA

Forn Mistral

→ Rda. de Sant Antoni, 96 (Sant Antoni).
M: Universitat. 933 01 80 37. formmistral.com

MILLOR EQUIPAMENT CULTURAL

Razzmatazz

→ Almogàvers, 122 (El Parc i la Llacuna del Poblenou). M: Marina. salarazzmatazz.com

Aconseguir el NEXT BCN 2022

Què. Qui. Quan.

L'anuari amb les tendències que ho petaran aquest any

Troba'l ara a les llibreries de la ciutat o a timeout.cat/nextbcn

TimeOut

Coordina Borja Duño
timeout.cat/cultura

Els misteris de Magritte

El geni surrealista arriba a Barcelona amb una mostra plena d'enigmes. La Rita Roig mira de desxifrar-los

MAGRITTE VA SER l'autor de diversos hits pictòrics. La pipa, l'home amb cara de poma o els amants que porten el cap embolicat amb un llençol formen part del nostre imaginari visual. Però el que potser desconexim és que l'artista es dedicava a repetir les mateixes imatges –siluetes, finestres, paisatges– una vegada rere l'altra, en els seus quadres.

Es veu que aquesta repetició li va donar fama de venut. Però les rèpliques no tenen només motius comercials, com deien els seus crítics, sinó que ens mostren com funcionava la imaginació de l'artista. Així ho explica Guillermo Solana, comissari de l'exposició *La màquina Magritte*, que ha volgut que la mostra del CaixaForum se centri en aquest "reciclat de motius" que caracteritzava el geni surrealista.

L'art és un enigma

Aquestes repeticions són "enigmàtiques", i per això la mostra del Caixaforum no les

amaga, sinó que les evidencia amb la voluntat de construir "una exposició didàctica que aproximi Magritte al públic", diu Solana.

"Els quadres de Magritte s'entenen millor en conjunt", explica el comissari, perquè així descobrim quines motivacions i quins interessos li voltaven pel cap a Magritte a l'hora de pintar. Rere els quadres hi ha la figura d'un artista reservat, que no buscava la fama mundial i que no tenia interès per la psicoanàlisi o els somnis malgrat que era un surrealista de cap a peus.

Un artista filòsof

"A Magritte no li interessava l'inconscient però, en canvi, es va obsessionar amb els símbols verbals i visuals", diu Solana. Magritte anomenava "misteris" les imatges aparentment contradictòries o impossibles dels seus quadres. Amb aquestes paradoxes, l'artista buscava "trencar l'automatisme de la percepció quotidiana", provocar un desconcert

en l'espectador i fer que reflexionés. Però, reflexionar sobre què? Com diu Guillermo Solana, "Magritte vol fer-nos sospitar de les imatges" a través dels seus quadres, actuant "com un filòsof amateur".

La seva obra és sempre meta-artística perquè al seu darrere s'hi amaga una reflexió sobre l'art, la representació i el valor que podem atorgar a les imatges.

Del Reina Sofia a Barcelona

L'exposició va debutar primer al Reina Sofia de Madrid i ara arriba al CaixaForum de Barcelona. Tot i que els temes i l'organització de la mostra no han canviat, s'hi podran veure 70 obres d'art, unes quantes menys que a la capital de l'Estat. Ara bé, també hi haurà peces que no han pogut ser a Madrid, com una de les obres més significatives de l'artista. És *Les sens de réalité*,

EL SENSITÉ DES REALITÉS - 1963. MIYAZAKI PREFECTURAL ART MUSEUM, MIYAZAKI. COETESIA LUDON PUBLISHERS, VEGAP, BARCELONA, 2022

Trobareu molt més art a
timeout.cat/exposicions

LA CASCADA. 1961. COL·LECCIÓ FAMILIA ESTHER GRETHER. COPIA TESA LUDON PUBLISHERS. TEATRE BARCELONA, 2022

“Magritte vol fer-nos sospitar de les imatges i del valor que tenen”

en la qual Magritte va representar una gran pedra flotant. De fet, Guillermo Solana considera que aquesta pintura representa a la perfecció què buscava Magritte amb les seves obres. “Quan veiem una roca a terra, no en fem cas”, diu. “Però quan apareix al cel, ens comencem a fer preguntes i, per primera vegada, ens hi fixem”, explica.

Transcendir el surrealisme

Amb obres com aquesta, Magritte va marcar el camí cap al pop-art, interessant-se pels objectes banals –què hi ha més banal que una pedra?–. I també va convertir-se en dels precursors de l'art conceptual posant en dubte l'essència de les coses –una pedra, si flota, segueix sent una pedra?–. Així, podem conèixer Magritte com el creador d'imatges absurdes i, alhora, com un geni que va transcendir el

surrealisme. ■

→ 'La màquina Magritte'.

CaixaForum. M: Espanya. Del 24 de febrer al 6 de juny. 6 €.

Art

Perifèria de la nit

Aquesta mostra monogràfica de l'artista tailandès Apichatpong Weerasethakul t'endinsa en el seu concepte de cinema a través de films, vídeos, ambients i fotografies. En les tres plantes on es desenvolupa l'exposició cohabiten animals i humans, fantasmes i boscos, vius i morts... i ens faran pensar sobre l'ecologia relacional.

→ Fabra i Coats. M: Sant Andreu. Del 19 de febrer al 22 de maig. Gratis.

Fotografia pictoralista de Joaquim Pla i Janini

Joaquim Pla i Janini va ser un dels màxims representants de la fotografia pictoralista a Catalunya. Ara, el Museu Marítim li dedica una exposició per explorar la relació d'aquest autor amb el mar a través d'una mostra de fotografies que inclou uns bromolis inèdits de temes costumistes: retrats de gent de mar, activitats tradicionals de la pesca, els treballs al port...

→ Museu Marítim. M: Drassanes. Del 25 de febrer al 8 de gener de 2023. 10 €.

Imaginaris multiespècies

En aquesta exposició hi trobaràs les obres de diversos artistes que s'han submergit en els mons dels microorganismes, les plantes, els animals i els fongs. Amb l'objectiu que l'espectador reflexioni sobre la cura transpècie, la mostra posa de manifest que no vivim aïllats del nostre entorn, sinó que ens relacionem i ens impliquem constantment en la vida de les altres espècies.

→ La Capella. M: Liceu. Del 3 de febrer 30 al d'abril. Gratis.

Luis Claramunt. Naufragis i tempestes

La Fundació Vila Casas ressegueix la trajectòria de Luis Claramunt, un dels artistes catalans més personals i intensos de la segona meitat del segle XX. Als 18 anys, va abandonar la llar familiar i va adoptar la cultura gitana. La mostra ens guia per les diverses ciutats que van

Joaquim Pla i Janini

marcar la vida de l'artista a través de les seves obres d'imaginari expressionista.

→ Espais Volart. M: Urquinaona. Fins al 1 de maig. 5 €.

Viatge a Orient

Obres de Fortuny, Sorolla, Fabrès i Costa, Masriera i Sánchez Barbudo, entren en diàleg amb la mirada del pare Ubach al Museu Diocesà de Barcelona. Un recorregut per obres essencials per entendre com el corrent estètic de l'orientalisme que van imaginar pintors i escriptors s'allunya de l'Orient real.

→ Museu Diocesà de Barcelona. M: Jaume I. Fins al 22 de maig. 8 €.

La màscara no menteix mai

El CCCB recorre la història contemporània del símbol de la màscara en diverses cultures, moviments socials, bandes criminals i icones de la cultura popular per mostrar com d'important ha estat la màscara per al poder, la lluita social i l'activisme polític.

→ CCCB. M: Universitat. Fins al 6 de març. 6 €.

Lee Friedlander

Lee Friedlander és considerat un dels artistes fonamentals del segle XX, l'obra del qual encara està en constant evolució. Aquesta exposició recorre la seva trajectòria, que ha retratat la quotidianitat de la societat americana amb ulls crítics per exposar-ne el caos.

→ KBR. M: Ciutadella-Vila Olímpica. Del 17 de febrer al 15 de maig. 5 €.

Les millors expos
timeout.cat/art

Teatre i dansa

Crim i càstig

Pau Carrió ha adaptat la novel·la de Dostoievski per portar-la a escena amb Pol López en el paper del mític Raskólnikov. Un pols a la gran narrativa russa del segle XIX, gran exploradora de l'ànima humana, i la construcció teatral. Tot un repte per a una companyia que també integren Roser Batalla, Oriol Guinart, Míriam Iscla, Carlota Olcina, Francesca Piñón, Albert Prat, Òscar Rabadan, Marc Rodríguez i Maria Rodríguez. Un luxe.

→ T. Lliure: Montjuïc. M: Poble Sec. Del 23 de febrer al 3 d'abril. 9-29 €.

El desig del cor

L'obra de la gran dramaturga britànica Caryl Churchill parla d'una família disfuncional formada per una mare, un pare i una tieta que estan a casa esperant que la seva filla Susy torni d'Austràlia. En aquesta situació d'espera, l'únic que poden fer els personatges és pensar i imaginar el que passarà d'aquí a uns minuts. Amb Albert Pérez, Vanessa Segura, Alicia Puertas, Marc Tarrida i Sara Morera.

→ Teatre Tantarantana. M: Paral·lel. Del 9 de febrer al 6 de març. 12-21 €.

El sense espai

Lara Díez Quintanilla no para. Després d'estrenar amb èxit *Eufòria* a la Sala Beckett al

desembre, ara hi torna amb *El sense espai* a la Flyhard, una peça que connecta amb *La nostra parcel·la* (Lliure, 2020). Aquí recrea un no-lloc on s'experimenta el tot. Les criatures que hi habiten se'n apropren en nom de l'amor amb la missió d'alliberar-nos. Però ho han de fer amb aquesta condició: no poden explicar-nos d'on venen.

→ Sala Flyhard. M: Hostafrancs. Del 24 de febrer al 18 d'abril. 15-20 €.

NO T'HO PERDIS

Adeu, Arturo

Per fi! La Cubana arriba a Barcelona amb nou espectacle per treure'ns la pols de sobre i fer-nos adonar que la vida és un teatre.

→ Teatre Coliseum. M: Universitat. A partir del 2 de febrer. Des de 23,10 €.

La filla del mar

La Barni Teatre de Marc Sambola porta a escena en format musical el gran text d'Àngel Guimerà, amb música i lletres de Jaume Viñas, que ens explica la història de l'Àgata, una jove rescatada del mar quan era petita i que ha crescut en un petit poble de la costa, rebutjada per tothom a causa dels seus orígens desconeguts. Però l'Àgata troba la pau en allò que justament li va robar la família en aquell naufragi, el mar. Amb Toni

Viñals, Mariona Castillo i Xavi Casán, entre d'altres.

→ Teatre Condal. M: Paral·lel. A partir del 9 de febrer. 37 €.

OUI!

Després de l'impàs de la temporada passada, el Festival OUI! de teatre francòfon torna a Barcelona per celebrar una cinquena edició en la qual podrem veure en versió original obres de Pierre Notte, Denis Lachaud, Jean-René Lemoine i Hédi Tillet de Clermont-Tonnerre en diferents espais de Barcelona. Tots plegats, grans artistes del país veí.

→ Institut Francès, Dau al Sec, Reial Cercle Artístic de Barcelona, Casa Elizalde i Teatre La Unió de Sant Cugat. Fins al 17 de febrer.

Salvació Total Imminent Immediata Terrestre i Col·lectiva

Amb aquesta obra de Tim Crouch, el Sixto Paz de Pau Roca porten a terme el seu experiment teatral més radical a través d'un muntatge que ens farà llegir mentre mirem. La peça ens parla d'un home que ha escrit un llibre que ho prediu tot: des del lloc on es formarà un forat negre fins a les paraules que direm els pròxims minuts. Ha convocat tots els seguidors en un espai on seuran i manifestaran la seva fe en una cosa que, en realitat, ningú no sap si existeix. ■ A.G.

→ Sala Beckett. M: Poble Nou. Fins al 20 de febrer. 10-20 €.

Més escenes a
timeout.cat/teatre

Aràbia Saudita, 2018.

FUNDACIÓ VILA CASAS

PALAU SOLTERRA TORROELLA

LIFE VEST UNDER
JEAN MARIE DEL MORAL YOUR SEAT

29.01-01.05.22
PALAU SOLTERRA, TORROELLA DE MONTGRÍ

TOP 3

Les propostes més suggeridores del Sàlmon 2022. Per *Andreu Gomila*

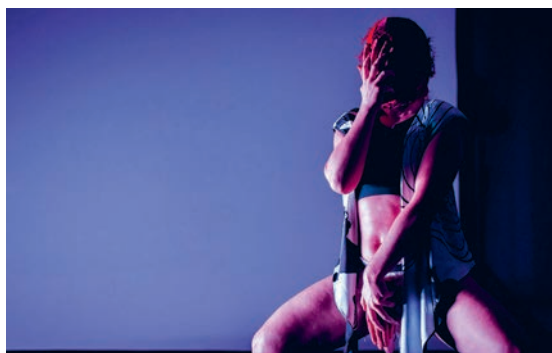

MORGAD LE NAOUR

Alexandre ★★★★★

El ballari i coreògraf brasiler Pol Pi explora la transmissió de coneixement a través d'una gravació d'un indi de la tribu brasilera de Xavantes, del qual només en va entendre una paraula: Alexandre.

→ Mercat de les Flors. M: Poble Sec. 20 de febrer, 20.30 h. 12 €.

Larva ★★★★★

Marta Ziólek protagonitza un solo de dansa centrat en el poder de la vocalització i les seves implicacions polítiques a partir de la cançó de protesta i la celebració punk de l'autoimmolació.

→ CCCB. M: Catalunya. 12 de febrer, 20 h. 5-7 €.

Lo que baila ★★★★★

Paz Rojo ens proposa endinsar-nos en l'essència de la dansa contemporània a través d'una peça que és un punt de trobada, una petjada, un residu que demana ser gaudit de manera desinteressada.

→ Mercat de les Flors. M: Poble Sec. 18 de febrer, 20.30 h. 10 €.

BCNegra

3-13
de febrer
2022

barcelona.cat / bcnegra

#BCNegra   bcnliteratura

Barcelona
Capital Cultural
i Científica

 BARCELONA
CULTURA

Ajuntament de
Barcelona

PARLEM AMB...

Guillem Clua

EL DRAMATURG GUILLEM Clua viu un dels seus moments professionals més dolços. Ha estrenat *L'oreneta* a París i ara la porta a La Villarroel, amb Emma Vilarasau i Dafnis Baldutz. I està escrivint la sèrie *Smiley*, una altra obra seva d'èxit, per a Netflix.

L'oreneta arriba a Barcelona molt rodada: Madrid, París, Romania, Londres...

L'hem anat tocant. No només per qüestions d'estil o perquè jo sigui perfeccionista. El text ha anat evolucionant d'acord amb l'actualitat. És una obra que parla molt de l'homofòbia, de l'odi, de coses que estan als diaris constantment. En quatre anys han canviat moltes coses, fins i tot el llenguatge amb què ens referim a la realitat LGTB. També canvia la sensibilitat.

El disparador va ser l'atemptat a una discoteca gai d'Orlando, oi?

Doncs sí. L'obra comença de manera molt anodina, amb una professora de cant i un alumne. I anirem veient que la seva vida està unida per un atemptat que hi va haver a la ciutat un any abans. En cap moment s'esmenta l'atemptat, ni el lloc. Però sí que hi estava inspirat. Un atemptat islamista contra un discoteca gai, amb la qual cosa es barregen dos crims d'odi...

Hem anat enrere, des del 2016?

Estem vivint una onada reaccionària, una guerra cultural. Ens pensàvem que la guerra cultural era d'Orient contra Occident. Ens venien aquesta moto per justificar certes polítiques. I ara veiem que la guerra cultural és a casa nostra mateix: el progrés contra el retrocés. El feixisme es va despertant. I s'intenta justificar amb la defensa dels nostres valors. De retruc, es volen retallar els avenços, llibertats, drets civils, que ens han costat molt d'aconseguir.

Amb la pandèmia, ha canviat una mica el sentit de l'obra, perquè al cap i a la fi és una peça sobre el dol.

El tema LGTB i el terrorisme són excuses per parlar de la pèrdua, del dol i de la importància d'expressar els teus sentiments, de dir "t'estimo" a les persones que t'estimes, de perseguir allò que et fa feliç abans que sigui massa tard. La gran tragèdia del Ramon i de l'Amèlia és que han perdut algú massa aviat, que s'han quedat amb coses per dir, coses per fer.

■ *Andreu Gomila*

→ 'L'oreneta'. La Villarroel. M: Urgell. Del 18 de febrer al 3 d'abril. 20-30 €.

"La guerra cultural és a casa nostra: el progrés contra el retrocés"

Berto Romero

'La vida moderna'

'¿Puedo hablar?'

El millor humor a l'In Risus

De la unió de Cruïlla i MPC Management neix el Festival d'Humor de Barcelona: una cita amb diversos escenaris per on desfilaran noms consagrats i nous talents del gènere

SEMBLA QUE UN festival com aquest no podia arribar en un context millor: quan més necessitem riure. L'escena catalana d'humor està en auge en un moment en què la societat ha trobat la desconexió del món a través de l'enginy més divertit, sigui amb *podcasts* o *improshows*. Ara, aquesta efervescència tindrà un lloc on consolidar-se i acompanyar-se de propostes que arriben de tot el territori: l'In Risus. Del 16 al 20 de març, diversos espais de la ciutat com la Sala Apolo i el Teatre Borràs seran escenari d'aquesta nova cita cultural que ha nascut per descobrir-nos

nous talents i fer-nos riure amb els millors espectacles d'humor d'artistes nacionals consagrats.

Més de trenta propostes

Sorgit de la unió de Cruïlla i MPC Management, una de les agències de talent més importants d'Espanya, l'In Risus repartirà per la ciutat més de trenta propostes entre les quals destaquen noms i cognoms com Berto Romero i el seu espectacle '*Mucha tontería*', farcit de l'humor absurd que el representa, i Toni Moog i el seu xou políticament incorrecte '*Fortnique*'. També '*La vida moderna*' amb Broncano, Ignatius i Héctor de Miguel: el

DE QUÈ VA...

L'In Risus, el nou festival d'humor de Barcelona.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè veureu cares conegudes, descobrireu nous talents i us fareu un fart de riure.

→ Del 16 al 20 de març.

Diversos espais.

@inrisusfest

millor trio per combinar riures i crítica social amb preguntes i respostes sense sentit. Si sou uns dels molts oients de '*¿Puedo hablar?*', un dels podcasts més escoltats de casa nostra, podreu gaudir de les seves reflexions insòlites sobre qüestions com la salut mental. I la Sil de Castro, la Jéssika Rojano i la Maria Rosa defensaran el paper de la dona en aquest gènere i reivindicaran un humor lliure i en to feminista a '*Calladitas estáis más guapas*' el 19 de març a l'Aquitània Teatre. I això és només un tastet de tot el que trobareu: consulteu la programació i prepareu-vos per no parar de riure!

Descobriu tota la programació de cinc dies hilarants a inrisus.com

Cine

Los ojos de Tammy Faye

Una magnífica Jessica Chastain és la reina de la festa en aquest biopic sobre una popular telepredicadora a l'Amèrica dels anys 70 i 80. Tammy Faye Bakker i el seu marit, Jim, van aixecar del no-res un imperi religiós amb peus de fang, amb una xarxa de cadenes de televisió que connectaven amb el seu programa i, fins i tot, amb un projecte de parc temàtic dedicat a la fe evangelista. Andrew Garfield acompanya Chastain en una radiografia de la fragilitat del somni americà.

→ Dir. Michael Showalter (EUA, 2021). 126 min. Estrena el 4 de febrer.

Canto cósmico

Marc Sempere i Leire Apellaniz mostren a l'espectador la seva fascinació per un artista innovador en un film que escapa del retrat al l'ús per parlar de la personalitat i el treball de Niño de Elche, però també de l'ona expansiva que el músic provoca al seu pas. Una mirada que permet entendre l'impacte d'aquest creador, fotografiar el moment cultural que viu Espanya, i fer una reflexió profunda sobre el paper de la tradició i l'heterodòxia en un art com el flamenc.

→ Dir. Leire Apellaniz i Marc Sempere (Espanya, 2021). 94 min. Estrena el 4 de febrer.

Uncharted

Sony entrega l'inici d'una nova franquícia a la més nova gallina dels ous d'or, Tom Holland. El protagonista de *Spider-Man: No way home*, l'única pel·li capaç de

recuperar les recaptacions pre-pandèmiques, es posa a la pell d'un aventurer que volta pel món fent de caçador de tresors. Amb Mark Wahlberg com a company de peripècies i Antonio Banderas fent de dolent, aquesta versió d'un popular videojoc aspira a trencar la mala sort d'altres adaptacions fallides, com *Tomb raider* o *Assassin's creed*.

→ Dir. Ruben Fleischer (EUA, 2022). Estrena l'11 de febrer.

Muerte en el Nilo

La pandèmia ha fet que Kenneth Branagh estreni dos films quasi seguits: *Belfast* i *Muerte en el Nilo*, nova adaptació d'Agatha Christie, després de l'èxit d'*Asesinato en el Orient Express* (2017). Branagh torna a ser el detectiu Hercule Poirot i, com en aquelles superproduccions dels anys 70 i 80, compta amb un repartiment molt llaminer (Gal Gadot, Annette Bening i Armie Hammer abans que en fos apartat per un escàndol sexual) per recuperar el luxe d'un *whodunit* de manual.

→ Dir. Kenneth Branagh (EUA, Gran Bretanya, 2022). 127 min. Estrena l'11 de febrer.

El triunfo

L'any 1985, l'actor suec Jan Jönson va muntar l'obra de teatre de Samuel Beckett *Tot esperant Godot* amb els interns d'una presó. L'èxit va fer que girés per Suècia, i se'n va fer un documental que va arribar a les mans dels productors d'aquesta comèdia amb aires de cinema social, basada en aquella inspiradora història real. *El triunfo* ha conquerit el públic francès amb la seva aposta

humanista i amb el carisma del seu protagonista, Kad Merad.
→ Dir. Emmanuel Courcol (França, 2021). 105 min. Estrena l'11 de febrer.

Coda

El remake nord-americà de la producció francesa que tant èxit ha tingut, *La familia Bèlier*, va convertir-se en tota una sensació a Sundance, i va guanyar el Gran Premi del Jurat. Aquesta *feel-good movie* explica la història d'una adolescent, únic membre no sord de la seva família, i la seva lluita per formar part de la coral del seu institut quan troba una passió que podria portar-la a ingressar a l'escola de música i deixar de viure amb els seus pares i germans.

→ Dir. Sian Heder (EUA, França, Canadà, 2021). 111 min. Estrena el 18 de febrer.

Un héroe

El prestigiós cineasta Asghar Farhadi torna al cinema iranià després de la seva fallida experiència a Espanya amb *Todos lo saben*. Al seu nou llargmetratge, hereu del neorealisme, explica la kafkiana peripècia d'un home empresonat per un deute, que, en un permís carcerari, tracta de convèncer el seu creditor que retiri la demanda de pagament que l'ha posat entre reixes. I té l'aval d'un Gran Premi del Jurat a Canes!

→ Dir. Asghar Farhadi (Iran, França, 2021). 127 min. Estrena el 18 de febrer.

Competencia oficial

Penélope Cruz, Antonio Banderas i l'argentí Óscar Martínez uneixen forces en aquesta comèdia negra, una trapella i satírica reflexió sobre el procés creatiu al món del

cinema. Tot comença quan un ric empresari decideix finançar una pel·lícula amb una directora de prestigi i dos actors de currículum i mètodes oposats, per convertir la seva filla (Irene Escolar) en actriu.

→ Dir. Gastón Duprat i Mariano Cohn (Espanya, 2021). 114 min. Estrena el 25 de febrer.

Un pequeño mundo

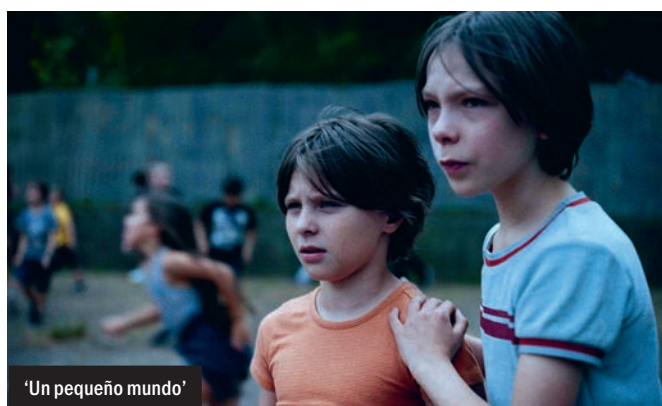
L'assetjament escolar posat al centre del debat i des de la mirada d'una nena, testimoni del patiment del seu germà gran a les aules. La debutant Laura Wandel fa una posada en escena immersiva i naturalista, aborda el tema sense embuts i trenca algunes convencions en el seu retrat de l'univers infantil a dins d'una escola. Premiada a la secció Un Certain Regard de Canes.

→ Dir. Laura Wandel (Bèlgica, 2021). 72 min. Estrena el 25 de febrer.

Tros

El debut al llargmetratge del català Pau Calpe Rufat adapta la novel·la homònima de Rafel Vallbona, que posa el focus en les patrulles nocturnes de pàgesos per evitar els robatoris de maquinària agrícola. En aquest context, *Tros* explica la turbulenta relació entre un pagès i el seu fill, que torna de la ciutat per ajudar-lo. Els interpreten Pep Cruz i Roger Casamajor. ■ A.M.

→ Dir. Pau Calpe Rufat (Espanya, 2021). 82 min. Estrena el 25 de febrer.

Licorice Pizza

ESTRENA DEL MES

DE QUÈ VA...
L'última joia de Paul Thomas Anderson.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Perquè pràcticament surt de la pantalla.

→ Dir. Paul Thomas Anderson (EUA, 2021). 133 min. Estrena l'11 de febrer.

LA PEL·LÍCULA MÉS assolellada de Paul Thomas Anderson fins ara és aquest palimpsest de la vall de San Fernando amb tantes bombolles que pràcticament surt de la pantalla. El cop més gran de *Licorice Pizza*, però, és el seu càsting. Alana Haim, del grup Haim, és Alana Kane, de 25 anys, una assistent de fotògrafa desconcertada de trobar-se amb Gary Valentine, un estudiant de secundària deu anys més jove que ella. És un actor infant amb una comèdia d'èxit al seu nom i uns nivells d'autoconfiança proporcionals.

L'altra estrella és l'escenari: aquí la vall està banyada per la llum del sol i la nostàlgia agredolça. Però *Licorice Pizza* no és una carta d'amor al lloc: la família jueva ortodoxa d'Alana (interpretada per altres membres de la família Haim) no és precisament liberal. Amb l'ajuda de la delicada partitura de Jonny Greenwood, Anderson pinta un quadre de vegades malenconiós, i cada escena ofereix una nova actuació per gaudir i riure de valent. Quan, més tard, *Licorice Pizza* s'endinsa en les maquinacions del Hollywood dels anys 70, les rialles les proporcionen Bradley Cooper i Sean Penn. Els veterans amenacen de robar l'espectacle als protagonistes més joves, però *Licorice pizza* és una pel·lícula que no es pot robar. Simplement, galopa amb una energia il·limitada. Com *Movida del 76*, de Richard Linklater, Paul Thomas Anderson ha fet una història nord-americana dels anys 70 sobre la majoria d'edat que fa que l'Amèrica post-Vietnam sembli un lloc força fantàstic per créixer. ■ Phil de Semlyen

Drive my car

DE QUÈ VA...
Una fusió seductora de Txékhov i Murakami.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per com mostra el poder de l'art per articular el dolor.

→ Dir. Ryusuke Hamaguchi (Japó, 2021). 169 min. Estrena el 4 de febrer.

RYÛSUKE HAMAGUCHI AGAFA un relat curt de Murakami i l'expandeix en tres hores captivadores (els crèdits no arriben fins al minut 40!). No és estrany que el cineasta japonès hagi estat comparat amb Ozu pel seu treball de càmera, els ritmes suaus i la fascinació per les ànimes amb problemes. El director de teatre Yusuke (Hidetoshi Nishijima), que trontolla per la mort sobtada de la seva dona guionista, Oto, va cap a Hiroshima per posar en escena *L'oncle Vânia* amb la seva jove xofer (Toko Miura). La genialitat de la pel·lícula és com el guió agafa els temes de la història de Murakami (pèrdua, amor, gelosia, curació) i en troba ressò en la famosa obra de Txékhov. Mentre Yusuke escolta les lectures enregistrades de la seva dona al cotxe, navega per dues capes de significat: la vida imita l'art o viceversa? El món de Vânia i el de Yusuke són igualment fràgils, igualment atrapats entre la fatalitat i la salvació. Quina manera més intel·ligent i inquietant de mostrar el poder de l'art per articular el dolor que ens costa expressar! ■ P. de S.

Buenos Aires, 47-49 · tel. 934 951 447 · 08036 Barcelona · www.teatreakademia.cat

Neutre **AKADÈMIA**

EL PALMERAL
d'Albert Tola
DIRECCIÓ: Rodrigo García Olza
Del 2 al 27 de febrer
UNA COPRODUCCIÓ DE CIA. NIGREDO,
EL NUEVO TEATRO FRONTERIZO
I EL TEATRE AKADEMIA.

Patrocini:
AMB EL suport de:
Amb la col·laboració de:
NIGREDO
el Periódico
TRES C
ECCOTWINE

Música

Bryan Adams

El veterà rocker canadenc Bryan Adams torna a Barcelona en el que serà un dels primers grans concerts internacionals després de les restriccions. Les seves més quatre dècades de carrera asseguren un *setlist* farcit de grans èxits de rock vuitanter com *Summer of '69* i de *power ballads* marca de la casa. A més, el d'Ontario està a punt de publicar un nou treball, al març, *So happy it hurts*.

→ Palau Sant Jordi. M: Espanya. Dimecres 2 de febrer, 21 h. 42-48 €.

José González

El cantautor suec José González no ha tingut mai pressa. La seva màgia tranquil·la ens va enamorar el 2003, amb l'auge del pop acústic del canvi de segle. Aquesta parsimònia l'ha dut a fer només quatre àlbums en quasi vint anys, l'últim dels quals, *Local Valley* (2021), amb les seves primeres cançons en castellà fruit de la seva herència argentina. Dins del festival Mil·lenni.

→ Palau de la Música. M: Urquinaona. Dijous 3 de febrer, 21 h. 15 €.

Saki Guillem

El cantautor sabadellenc Saki Guillem porta la seva singular proposta de jazz pop al Harlem, dins el festival BarnaSants. Farà cançons dels seus últims discos *Pròximament* (2020) a piano i veu, i *Freqüentitat modernada* (2022), el seu nou treball, a trio.

→ Harlem Jazz Club. M: Liceu. Dijous 10 de febrer, 20 h. 12-15 €.

María Yfeu

L'artista sevillana María Yfeu, de 22 anys, porta la seva gira de San Miguel on Air a Barcelona. El seu eclecticisme la fa passar pel jazz, el pop, el rock, el postpunk i la new wave sense perdre gens de personalitat. Dos singles serveixen d'avançament del que serà el seu àlbum de debut: la balada *Me vi llorar* i la més juganera *Someday*, sempre amb una veu que atrapa i desarma.

→ Marula Cafè. M: Liceu. Divendres 25 de febrer, 22 h. 11 €.

Joan As Police Woman

Joan Wasser és una de les artistes de pop més singulars de l'indie nord-americà, sempre combinant el pop, el funk i l'R&B. Va començar a cantar amb els músics de Jeff Buckley –eren parella quan va morir–, va formar part d'Antony & the Johnsons i ha publicat un grapat d'àlbums com a Joan As Police Woman. El seu disc més recent és *The solution is restless* (amb Tony Allen, Dave Okumu i Damon Albarn de Blur).

→ La Nau. M: Bogatell. Dimecres 23 de febrer, 21 h. 20 € (anticipades).

DNIT: Claraguilar

Nova data del cicle DNIT amb la compositora de música electrònica Claraguilar, que reviu l'univers sonor d'*Arcas 2020*, espectacle estrenat al Teatre Lliure, amb músics i performers del col·lectiu VVAA. The Black Dog, Sam Barker i Sinjin Hawke & Zora Jones continuaran el cicle, que es fa cada últim divendres de mes, fins al maig.

→ CaixaForum. M: Espanya. Divendres 25 de febrer, 22 h. 10 €.

Pep Gimeno 'Botifarra'

El cantautor de música d'arrel valenciana Pep Gimeno Botifarra s'uneix en aquesta ocasió a la Banda Municipal de Barcelona per oferir, a L'Auditori i dins del festival Tradicionàrius, un conjunt de cançons oblidades (petenera, bolero, havanera, masurca i xàquera) amb arranjaments del pianista Pau Chafer.

→ L'Auditori. M: Glòries. Dissabte 26 de febrer, 20.30 h. 12-16 €.

Els Vespres d'Hivern

L'exquisit cicle de música emergent de la UB torna els divendres de febrer al Paranimf de l'edifici històric. Enceta el cicle el duo Flamenco Queer i continuen la cantautora folk irlandesa Brigid Mae Power, la felanitxera Maria Hein i el pianista, compositor i productor Nil Ciuró.

→ Paranimf de la UB. M: Universitat. 4, 11, 18 i 29 de febrer, 20 h. Gratis amb reserva.

Més música en directe a timeout.cat/concerts

El poder del tròpic

Rodrigo Cuevas fa els últims concerts de la gira triomfal Trópico de Covadonga

LA COSTA STUDIO

DOS CONCERTS AL Guitarr BCN (el primer amb entrades exhaurides) seran els últims de la gira triomfal Trópico de Covadonga de l'asturià Rodrigo Cuevas, després de passejar l'espectacle per Espanya, França, Portugal i fins i tot els Emirats Àrabs. Només a Barcelona, va penjar el cartell de *sold out* a dos nits al Palau de la Música i al Teatre Grec. Ara ja pensa en el nou projecte, la continuació del brillant *Manual de cortejo* (2019). "Faré folklore, evidentment, que és el que em motiva, però vull fer molts canvis, sempre vull sorprendre'm a mi mateix i els altres", diu.

Transformista supremacista

El matí de l'entrevista, Cuevas es va llevar amb articles de diaris conservadors escandalitzats per la seva participació a l'Expo de Dubai. Ell va contestar amb un vídeo humorístic, sortint de la dutxa. "Sí, soc transformista supremacista! A més, van molt tard perquè de Dubai fa tres mesos i els vols i l'estada els va pagar una fundació d'art de Xarjah, on vam fer l'espectacle en una plaça, o sigui que la xerrada no va poder sortir més barata al govern d'Espanya", assegura.

Defensa de l'asturià

Alguns atacs de la dreta espanyola es deuen a la seva defensa de l'oficialitat de l'asturià. Aquest gener, a Figueres, tot el teatre va cridar: "L'asturianu llingua oficial!". "Hi havia uns quants asturians amb una pancarta i la gent es va animar, estava tothom a tope", explica content. "Tenim una majoria al parlament a favor de l'oficialitat, però un sector radical negacionista treu el debat de polleguera i no hi pots tenir un debat serè, amb el negacionisme", es lamenta. ■ Borja Duñó
→ BARTS. M: Paral·lel. 24 i 25 de febrer, 21 h. 25-35 € (24 de febrer exhaurides).

EL TOP 3

Clàssica

ANTONI BOFELL

La dama de piques

El Liceu recupera un dels títols operístics més destacats de Txaiovski, *La dama de piques*, basat en un conte de Puixkin. La producció és del mateix teatre amb direcció d'escena de Gilbert Deflo i musical de Dmitry Jurowski. Sondra Radvanovsky i Yusif Eyvazov hi encarnen els papers principals.

→ Gran Teatre del Liceu. M: Liceu. Fins a l'11 de febrer. 19 h. 14-284 €.

Alondra de la Parra

La directora mexicana debuta per fi a Barcelona, i ho fa amb dos concerts al capdavant de l'OBC a L'Auditori. Dirigirà obres de Lili Boulanger, Robert Schumann (el *Concert per a piano i orquestra*, amb Eric Lu com a solista) i Igor Stravinski (*La consagració de la Primavera*).

→ L'Auditori. M: Marina. Divendres 11 i dissabte 12 de febrer, 19 h. 25-55 €.

MARY SLEPKOVA / DG

Grigory Sokolov

El gran pianista rus continua el seu idil·li amb el Palau de la Música Catalana, on cada any ofereix un concert des de fa moltes temporades. Sokolov s'ha convertit en un dels pianistes més respectats i admirats del panorama internacional i cada actuació seva es converteix en un gran esdeveniment.

→ Palau de la Música. M: Urquinaona. Dimarts 22 de febrer. 20 h. 30-60 €.

L'AUDITORI

2N MOVIMENT: AMOR I ODI
 TEMPORADA 2021-2022

TROBA'T AMB SIT BACK

23 DE FEBRER

ENRIC MONTEFUSCO PRESENTA COROS DE MEDIANOCHE

AMB NIÑO DE ELCHE, NACHO VEGAS, MARIA ARNAL, ALBERT PLA I LOS HERMANOS CUBERO

L'AUDITORI ÉS UN CONSORCI DE

AMB EL SUPORT DE

AUDITORI.CAT

Menjar

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/restaurants

Més bona taula a timeout.
cat/cuina-asiatica

Tota la carn a la graella

Ikoya Izakaya i Wuarike toquen la carn a la brasa i el peix cru des de perspectives singulars i autorals. Per Ricard Martín

ENS ENDINSEM AL darrer fred amb dos restaurants fabulosos, que tenen un peu al cru i l'altre a la brasa, i que es defineixen com a tavernes; dos projectes que trenquen cotilles i defugen l'oportunisme. "Mai faré pollastres per emportar. Hem de crear conceptes imaginatius i amb valor de futur", explica Iñaki López de Viñaspre, cuiner en cap i director de Sagardi. El grup de cuina basca i Hideki Matsuhisa del Grup Shunka acaben d'obrir Ikoya, una *izakaya* (taverna japonesa) davant de Santa Caterina.

No és un restaurant bascojaponès, sinó "un japonès, o més aviat Hideki en estat pur, on Sagardi aporta la part d'organització i en Hideki, amb qui m'uneix una amistat personal de 25 anys, el valor gastronòmic", explica. El basc se sent còmode amb el concepte *disc d'autor*: "Hem fet el que ens ha donat la gana. Vam dir-li: Hideki, munta la taverna dels teus somnis".

Ikoya és un espai monumental però sobri, equipat amb una robata, graella japonesa, on el xef Jaume del Rio executa la visió del mediterrani nipó que va portar a Matsuhisa a ser el primer japonès Michelin. En brasa: gaudeixo amb la melositat extrema d'un llenguado *batashoyu* – amb soja i mantega – que es refresca amb els primers pèsols, amb un toc de graella. I amb un tatakí de vaca vella que es fon a la boca. En fred: un brutal

tàrtar de tonyina amb encenalls de formatge blau cantàbric, que desmenteix el tòpic que peix i formatge són maridatge impossible. Gastronomies creuades sense etiqueta.

I també en estat tavernari pur ens arriba Wuarike, un restaurant peruà atípic que va néixer en pandèmia com a una paradeta de menjar... en un moll de càrrega de camions de Poblenou! En Jeff Espinosa recorda que ell i la seva parella, la Roser Comellas, tenien "llicència de *delivery* i degustació, i fèiem entrepans, però la gent no parava de venir".

Per no esdevenir un restaurat clandestí, van sortir del magatzem, i ara, en un local amb una terrassa magnífica, exerceixen la cuina peruana no tradicional. A Wuarike (en quítxua vol dir *lloc desconegut on gaudir del menjar*) cuinen al *cilindro*: "Un cilindre d'acer inoxidable on penges la carn, i el carbó va a sota. Com una olla a pressió on controles la cocció i fumes al carbó", explica. La cansalada tendra i cruixent d'un '*cerdo al cilindro*', amb un marinat agredolç a l'estil *chifa*, és una dimensió de gaudi porcí per descobrir. I també brasegen a la *caja china*, una caixa d'acer tancada amb brasa al capdamunt que converteix un pollastre rostint en una meravella

sucosa. Els cebiches són de traca i creació, amb uns tocs asiàtics que retornen el plat al Japó, més enllà de la influència *nikkei*. ■

DE QUÈ VA...

Una taverna japonesa i una peruana amb personals criteris d'alta cuina.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per gaudir d'un festival total de proteïna freda i calenta, peix i carn.

→ Ikoya. Av. de Francesc Cambó, 23. M: Jaume I. 93 310 18 18. 40-50 €.
→ Wuarike. Bilbao, 24. M: Poblenou. 685 621 172. 30 €.

RESTAURANT DEL MES

La Jabata

→ Ronda de Sant Pau, 15. M: Paral·lel. 93 683 79 55. 15-30 €.

Ikoya Izakaya

Wuarike

IRENE FERNÁNDEZ

MARTA MAURI

IVAN GIMÉNEZ

DE QUÈ VA...
Un bar de tapes i entrepans clàssic de Sant Antoni que reneix amb canvi de sexe al nom.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Perquè el canvi només és de forma, però no de fons.

EL TANCAMENT DEL Jabalí el 2019 va ser un drama gens petit: adeu al bar de tapes i entrepans més clàssic de Sant Antoni, obert el 1959: un local de vocació popular i carisma a carretades, on es menjava molt bé per pocs calés. Per sort, enlloc d'entaforar-hi un Taco gens Bell, l'ha reobert en Fernando, que fou propietari del gallec Los Cachitos, a la vorera del davant. I ha pujat el voltatge del producte sense alienar la gent del barri. A la carta conviuen les cloïsses del carril i les ostres d'Arcade amb un apartat de tapes molt ben fetes i entrepans que remeten al passat recent i enyorat: calamars a la romana, croquetes casolanes d'ibèric i pepito de filet. Ara bé, el lifting estètic és total: hem passat d'un interiorisme de negre i fòrmica a un blanquejat i alicatat impecable, que manté uns bocins de marbre fosc, una barra preciosa i l'altell (adeu a l'encant psicotròpic d'un lloc que semblava un híbrid entre El Molino, una xarcuteria i una botiga de làpides). Menjar a La Jabata no decep: l'ensaladilla russa, a 4,25, clàssic de la casa, encara passa la mà per la cara a versions amb més pretensió. El capipota amb cigrons és molt bo, i han repescat el Juan, un cap de sala hieràtic, eficient i amable, que els secs com jo agraim. Si hi afegim vins a copes a preus d'amic, i la contenció general de preus, prometo tornar-hi. ■ R.M.

RAVAL BRUNCH

25 !!!
EUROS

DOMINGOS
12:00 - 16:00H

¡JAMÁS HAS VISTO UN BRUNCH
IGUAL! EN VARIOS AMBIENTES
Y CON DJ EN DIRECTO.
360° BAR TERRAZA 11ª PLANTA
Y B LOUNGE RESTAURANTE.

SUNDAYS
12:00 - 16:00H

YOU HAVE NEVER SEEN
A BRUNCH LIKE THIS!
DIFFERENT SPACES, LIVE DJ.
360° 11TH FLOOR TERRACE
& B LOUNGE RESTAURANT.

DIUMENGES
12:00 - 16:00H

MAI NO HAS VIST UN BRUNCH
IGUAL! DIFERENTS AMBIENTS
I DJ EN DIRECTE.
360° BAR TERRAZA 11ª PLANTA
I B LOUNGE RESTAURANT.

Hotel **Barceló** Raval

BUFET LLIURE

Entrepans a la brasa

El foc dignifica el producte més humil. I si a més és bo... Slurp!

ALEX FROLOFF

Asador de Aranda

→ Av. Paral·lel, 76. M: Paral·lel. 93 404 24 70.

QUÈ ÉS... El clàssic *asador* castellà, que renova el seu perfil amb un nou local al Paral·lel que incorpora entrepans.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR... Per la *torta de lechazo*! Un entrepà de lletó (IGP) al forn de llenya, en safata de fang, que vessa suc i sabor.

MARIA DIAS

Sants Es Crema

→ Comtes de Bell-Lloc, 118. M: Plaça del Centre. 93 222 96 44.

QUÈ ÉS... Un restaurant d'entrepans gourmet on totes les especialitats tenen un toc de *robata*, la graella japonesa.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR... Satisfacció garantida en qualsevol recepta: com l'entrepà de papada de porc amb *achiote* i enciam.

MARIA DIAS

Chivuo's

→ Rambla del Poblenou, 99. M: Poblenou. chivuos.com

QUÈ ÉS... La cadena -artesana- d'entrepans estil barbacoa nord-americana té un nou local a la Rambla de Poblenou.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR... Esteu de broma? Aquest porc esfilagarsat i cuinat a foc lent durant 16 hores inclou les patates!

BAR DEL MES

Piper's Tavern

→ Buenos Aires, 42. M: Hospital Clínic. 93 430 51 54. 15-20 €.

SITENIU ENTRE 38 i 45 anys, és ben possible que us hàgiu anestesiats moltes nits de dissabte a base de cerveses d'importació al Piper's Tavern. Obert el 1987, el Piper's era un bar de tapes amb biaix nocturn; tant servia per clavar-t'hi un bon plat combinat com per encarar la primera tanda de la nit (o la derrota del Barça) a base de gintònics i cubates ben carregats. Després d'una etapa de decadència –seva i vostra– l'heu evitat. I un dia hi entreu (per nostàlgia) i us n'adoneu que la cervesa està ben tirada i que la fusta lacada torna a brillar. I encara més: que les tapes diuen *mossega'm*.

El grup La Confiteria, especialistes a revifar bars clàssics, se n'han fet càrrec. “No conec ningú que que no hi hagi vingut de jove”, explica en Lito Baldovinos, un dels socis, que es preocupa pel destí de bars com el Piper's: clàssics amb 25 o 30 anys de vida que no són prou emblemàtics per patrimoni però sí arrelats a la consciència noctàmbula de la ciutat. Han canviat coses, esclar: la cuina ara és impecable, té aires de pub anglès i un apartat de cocteleria *fizz* –alcohol premium, sobretot ginebra, amb cítrics i soda– guanya la partida al gintònic. Tenint en compte que els còctels van a 7 euros –a càrrec de gent que ha obert algunes de les millors cocteleries del món– és una oferta immillorable. ■ R.M.

DE QUÈ VA...

D'un clàssic de tapa i cubata de l'Eixample que viu una nova vida.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè, nostàlgia a banda, aquí hi fan bona cocteleria a preus de riure.

FOTOS: IRENE FERNÁNDEZ

Morandi

RESSONÀNCIA INFINITA

Exposició
04.02 | 22.05.2022

De dimarts a diumenge,
de 10 a 19,30 h
La Pedrera
Passeig de Gràcia, 92
www.lapedrera.cat

Exposició organitzada per:

Fundació
Catalunya
La Pedrera

Fundación
MAPFRE

Natura morta, 1956. Col·lecció Auguste e Francesca Gossard. MA e Giorgio Morandi. VENDA Barcelona 2022

Coses per fer

Coordina Eugènia Güell
timeout.cat/que-fer

Tu seràs la pròxima víctima

Siguis com siguis, vagis on vagis, aquest febrer arriba el BCNegra i tu tampoc te n'escapes! L'Eugènia Güell fa veure que no té por de res

JA HEU CAIGUT a la trampa. Com que a ningú li agrada ser víctima, ara estareu llegint amb atenció aquest paràgraf com si fos una carta plena de xantatges del vostre pitjor enemic. Però esteu de sort. Ser víctima del BCNegra, el festival de novel·la negra de la nostra ciutat, és de les millors coses que us poden passar aquest febrer. Hem interrogat el comissari de l'esdeveniment, Carlos Zanón, i hem comprovat que qualsevol perfil de persona encaixa com a sospitós de passar-s'ho de por al BCNegra. Només us agrada riure? Odieu les pel·lícules de misteri? Us passeu el dia llegint coses tranquil·les i alegres? També entreu a la llista. Del 3 al 13 de febrer, sense excusa ni coartada que valgui, teniu l'agenda plena.

Aquesta 17a edició reconeix l'escriptor Don Winslow amb el Premi Pepe Carvalho, i també recupera l'autor Ted Lewis, precursor del renaixement del gènere al Regne Unit. A banda, reunirà més de 170 participants nacionals i internacionals entre música, teatre, poesia, rutes i literatura. Només hi falteu vosaltres!

Un futur apocalíptic?

El lema d'enguany és *Aquí, demà*: "Abans que existissin les noves tecnologies, dèiem això quan volíem tornar a veure a algú. Necessitem futur i necessitem relats i ficció per imaginar-lo", assegura Zanón.

Així doncs, ens veiem aquí, demà (o aquest febrer al BCNegra)!

Si ets un poruc

Si l'única cosa que pots veure de les pel·lícules de por són els crèdits, tampoc et pots perdre l'acte final del festival: "Tenim un concert que pot agradar a tothom: volem ser un festival obert i portar-hi gent amb talent. The New Raemon & Ricardo McEnroe fan pop rock d'autor molt bo!", diu Zanón. Per què passar por quan pots ballar?
→ Concert The New Raemon & Ricardo McEnroe. Teatre l'Aliança del Poblenou. Diumenge 13 de febrer. 19 h. Gratis.

Si et vols iniciar en la novel·la negra

Potser prefereixes la realitat que la ficció, però... i si una novel·la costumista t'endinsés en un camí més negre? "Parlant de la societat i de les relacions familiars, Rosa Ribas, Paula Rodríguez i Eugenio Fuentes tracten la novel·la negra com un mirall per llegir la realitat, i és una manera molt amable d'endinsar-se al gènere", explica Carlos Zanón. L'autora argentina Paula Rodríguez ens presentarà la seva primera novel·la: *Causas urgentes*.

→ Teatre l'Aliança del Poblenou. Dimecres 9 de febrer. 19 h. Gratis.

Seix Barral Biblioteca Eduardo Mendoza

Eduardo Mendoza La verdad sobre el caso Savolta

Si només vols riure

Per als qui abans que morir de por prefereixin fer-ho de riure, "amb l'Eduardo Mendoza ens ho passarem molt bé!". Feia temps que el volien portar al festival però sempre estava a Londres, "i aquesta vegada l'hem enganyat i ho hem aconseguit!", diu Zanón. L'escriptor barceloní, autor de novel·les negres humorístiques com *La verdad sobre el caso Savolta*, serà entrevistat pel periodista Óscar López.

→ L'Aliança del Poblenou. Dimarts 8 de febrer, 19 h. Grátis.

Si t'encanta llegir

Si el gènere negre no et crida però llegir t'apassiona, no et perdis la taula rodona amb tres escriptors que no són del gènere, però s'hi acosten molt. Brenda Navarro i Fernanda Melchor són dos autors "molt interessants perquè parlen de la violència al seu país, Mèxic", diu Zanón. I Núria Bendicho, autora de *Terres mortes*, és més que una promesa barcelonina.

→ El Molino. 5 de febrer. 19 h. Grátis.

EL ASESINO ANDA SUELTO

El autor de la historia olvidada de la ciudad, que ya nos deslumbró con sus estudios sobre los bajos fondos y el ambiente nocturno de la posguerra, se zambulle ahora de pleno en la crónica negra barcelonesa. No te lo puedes perder.

Descubre la Barcelona más oscura y truculenta. Un retrato de la ciudad en la época franquista a través de diez muertes que te dejarán estupefacto.

Paco Villar

DIEZ CASOS SIN RESOLVER

Salen a la luz diez historias de crimen ocurridas en la ciudad de Barcelona. Atrévete con este viaje a lo más oscuro del alma humana.

(1940-1958)

Conocción en la posguerra en Barcelona

DE QUÈ VÁ...
Persecucions
policials, detectius,
guerra, crims i tot
el que hi ha en una
novel·la negra!

**PER QUÈ HI HEU
D'ANAR...**
Descobrireu
històries que us
atraparan!

→ Del 3 al 13 de
febrer. Diversos espais.
barcelona.cat/bcnegra

Ted Lewis

DAVID LEE

Si ja ho saps tot del gènere (o t'ho penses)

Ja t'ho has llegit tot, però no has anat mai a un festival de novel·la negra on es parla de literatura grega. I és que aquí es dedicarà una taula al personatge de Sòfocles, Èdip. Fou ell, el primer detectiu de la literatura? "A mesura que Èdip va cap a la veritat, també arriba a la seva destrucció. I això passa en moltes històries negres", diu Zanón.

→ Èdip detectiu, Sòfocles. El Molino.
Dissabte 5 de febrer. 18 h. Grátis.

Cultureja't

In Museu

Si us agrada xafardejar, aquí en tindreu ocasió. L'In Museu arriba a la seva 6a edició per obrir-vos les portes dels museus i deixar-vos arribar fins ben endins! Com són les entranyes d'un museu? Què hi passa, al *backstage*? Com conserven els objectes que no veiem? Només aquell dia podreu travessar les portes de "Prohibit el pas" i veure despatxos del personal, arxius, tallers de restauració, fons de col·leccions, magatzems amb obres reservades... En grups reduïts i visites guiades pels mateixos professionals, redescobrireu museus com la Fundació Joan Miró, el MACBA i el Museu Marítim. Aquest any, s'afegeix a la festa el Laboratori de Natura del Museu de Ciències Naturals al parc de la Ciutadella. Bon viatge a l'ànima dels museus!

→ Diversos espais. Dissabte 5 de febrer. Gratis amb reserva. barcelona.cat/inmuseum

In Museu

ROBERT RAMOS

Fica't al SAT!

A Barcelona la cultura fa pulmó a cada barri, i el Fica't al SAT! és un aparador d'arts escèniques amateurs que reivindica la cultura de proximitat i plena de passió. Aquest febrer podreu veure espectacles com *L'home de palla*, de la companyia L'Avançada, *From hell*, de la companyia Lana in Red, i *Pensant Lorca*, de la companyia Gats, una *performance* que revisa l'univers creatiu del poeta.

→ SAT! Sant Andreu Teatre. M: Sant Andreu. Fins al 13 de maig. 9,5 €.

Harry Potter Book Night

La màgia arriba a la ciutat amb aquest esdeveniment que es fa a tot el món per celebrar el 25è aniversari de la saga *Harry Potter*. Una hora d'espectacle i diversió, amb els viatges màgics com a tema central. Després de l'èxit de les edicions anteriors, amb més de vuit mil mags, bruixes, elfs i criatures màgiques, en aquest nou esdeveniment els visitants

són els protagonistes. Aquí, la lectura és com un encanteri!

→ Galeries Maldà. M: Liceu. Dj. dv. i ds. del 3 al 10 de febrer. Diversos passis diaris. 8 €.

Passejada musical

Tenim la música molt més a prop del que ens pensem, i si sou del Poble-sec o simplement us encanta el barri, en podeu descobrir una nova faceta amb aquesta activitat: sortint del Centre Cultural Albareda, es recorreran els carrers per descobrir llocs on hi ha música en viu. Escenaris visibles o discrets, a l'aire lliure o d'interior, amb programació regular o intermitent. Ho farà el periodista musical Nando Cruz, amb l'ajut dels veïns i veïnes del barri.

→ Centre Cultural Albareda. M: Paral·lel. 18 de febrer, 18.30 h. Gratis amb reserva. albareda.inscripcionscc.com

10 anys de la Filmoteca al Raval

La Filmoteca està de celebració i, per això, durant una setmana, dedicaran unes quantes

sessions a explicar la seva tasca i a presentar nous materials que tot just surten del Centre de Conservació i Restauració. Per fer honor al barri on fa deu anys que tenen la seu, també projectaran curtsmetratges associats al Raval. Entre altres activitats i projeccions, s'ampliarà l'exposició de fotografies d'Óscar Fernández Orengo amb altres cineastes que han visitat la Filmoteca els últims anys.

→ Filmoteca. M: Liceu. Del 21 al 27 de febrer. Diverses sessions. 4 € per projecció.

Ves de mercat!

Boom Market

Aquest és el típic lloc on us podreu firar de veritat: es tracta d'un mercat amb més de mil cinc-cents quilos de roba vintage a preus escandalosos: entre 1 i 5 euros! És el moment de renovar l'armari i aquest és el millor lloc per fer-ho.

→ Nau Bostik. M: Sagrera. 3, 9, 13, 17 i 24 de febrer, 10-19 h. 2 € amb reserva: twomarket.es

Palo Market Fest

Música, gastronomia i totes les noves tendències amb joves dissenyadors i petites empreses locals emergents. Aquest mercat del Poblenou té des de moda fins a arepes veneçolanes i pizzes italianes.

→ Pellaires, 30-33. M: Poblenou. 5 i 6 de febrer. 5 € amb entrada online: palomarketfest.com

No t'avorriràs si mires timeout.cat/febrer

Còctels escènics d'amor i odi

El cicle Escenes de L'Auditori ens convida a maridar sentiments contradictoris a través de tres propostes transdisciplinàries

FA ANYS QUE, amb el cicle Escenes, L'Auditori serveix de laboratori per a la fusió entre la música i altres disciplines escèniques. Fins ara tot han estat encerts i, com a espectadors, el que més ens agrada és que el cicle ens permeti ser els primers a contemplar aquestes obres inèdites. Prepareu-vos perquè les tres propostes d'aquest 2022 giren al voltant de dues emocions que sempre ens persegueixen: l'amor i l'odi.

Ambivalència eterna

La dramaturga Sara Serrano, l'actor David Climent, el músic Adriano Galante i la dissenyadora Alessia Schoor ens portaran *Demodelora*, el 19 i 20 de febrer. Contundent, àcida i divertida, la peça tracta sobre l'habitatge digne (o no tan digne) amb una posada en escena transdisciplinària, fruit de les mirades artístiques dels seus creadors. El 2 i 3 d'abril ens espera la compositora Clara Aguilar per fer-nos reflexionar sobre el relat de l'amor i l'odi amb

L'amour toujours i ser testimoni de la seva experimentació sonora. I el 16 i el 17 de juliol el cicle Escenes acabarà amb percussió i ball: Albert Quesada, ballarí i coreògraf, ha treballat amb FRAMES Percussion per donar llum a *Desert*. La peça parteix de *Timber* de Michael Gordon: un treball que evoca un viatge pel desert i del qual fa una selecció amb una experiència immersiva amb el so i la dansa al centre. Juegueu amb l'amor, juegueu amb l'odi i aconsegiu-ne les entrades.

DE QUÈ VA...

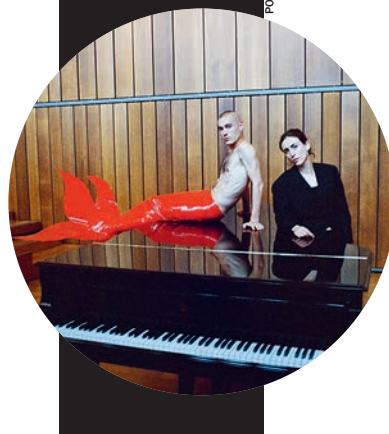
Del cicle Escenes de L'Auditori de Barcelona.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè, un any més, veureu maridar música i arts escèniques amb tres propostes.

→ Lepant, 150.

M: Marina.
auditori.cat

POL REBAQUE

Deixeu-vos portar per les propostes d'Escenes a auditori.cat

Viatges

Coordina María José Gómez
timeout.cat/viatges

Viareggio

Trinitat i Tobago

Nova Orleans

FOTOS: SHUTTERSTOCK

La festa de les màscares

Passi el que passi res ens impedirà somiar amb aquests carnivals i tant de bo poder-hi participar! Per **Noelia Santos**

NO TENIM UNA bola de vidre, però esperem de tot cor que res no ens espatlli el carnestoltes (Rio de Janeiro ja ha cancel·lat i Tenerife es retarda al juny). De moment, el calendari mana i febrer és sinònim de màscares (a més de mascaretes) en aquestes altres ciutats del món.

Viareggio

La Toscana, una ciutat balneari i un passeig marítim de bellíssimes façanes Art Nouveau. Aquest és l'escenari de platja idíl·lic on es fa un carnaval famós per les seves gegantines carrosses de paper que representen personatges de la vida política i social amb humor i sàtira. Com les Falles, però a la italiana.

→ Del 12 de febrer al 5 de març. visittuscany.com

Mardi Gras

El barri francès de la ciutat de Nova Orleans fa més de 300 anys que es tenyeix de porpra, verd i groc. Dos mesos de música en directe, balls de carrer, desfilades, collarets de boletes de

colors i fins i tot un dolç típic, el *king cake*. I per això el Mardi Gras és un dels carnestoltes més multitudinaris dels Estats Units.

→ Fins a l'1 de març. mardigrasneworleans.com

Trinitat i Tobago

Perquè no només Rio de Janeiro presumeix de molts lluentons i poquíssima roba. En aquest carnaval caribeny (origen del que fan a Notting Hill) qualsevol hi pot desfilir. Només cal triar una *mas band* (Tribe, Bliss o Harts, amb tot inclòs, des de vestuari a l'allotjament, són les més populars) i deixar-se portar.

→ Del 28 de febrer a l'1 de març. visittrinidad.tt

Sitges

La inclusió i la gresca defineixen aquesta festa, sempre al *top ten* dels millors carnivals del món. No busqueu màscares ni sardines (s'enterra Sa Majestat el Rei Carnestoltes), però sí desfilades de carrosses: la rua de l'Extermini és la més gran, i la cursa de llets disfressats, la més divertida.

→ Del 24 de febrer al 2 de març. visitsitges.com

Sundays with MR PORTER Barcelona

EL TARDEO MÁS SOFISTICADO DE BARCELONA

Haz que las tardes de domingo sean el día más memorable de toda la semana y celébralas por todo lo alto.

Desafiando a sus huéspedes a caer en la tentación, SUNDAYS WITH MR PORTER es la opción más pícaro para despedir el fin de semana en un entorno contagioso y lleno de energía, acompañado de una amplia variedad de platos de autor, cócteles y la mejor música a cargo de los DJs residentes del restaurante. Todos domingos a partir de las 14:00h hasta las 21:00h.

Para reservas puedes contactar con MR PORTER Barcelona a través del correo electrónico, info@mrportersteakhouse.es, o en el siguiente teléfono: +34 93271 1245

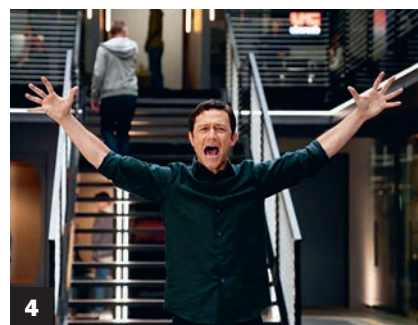
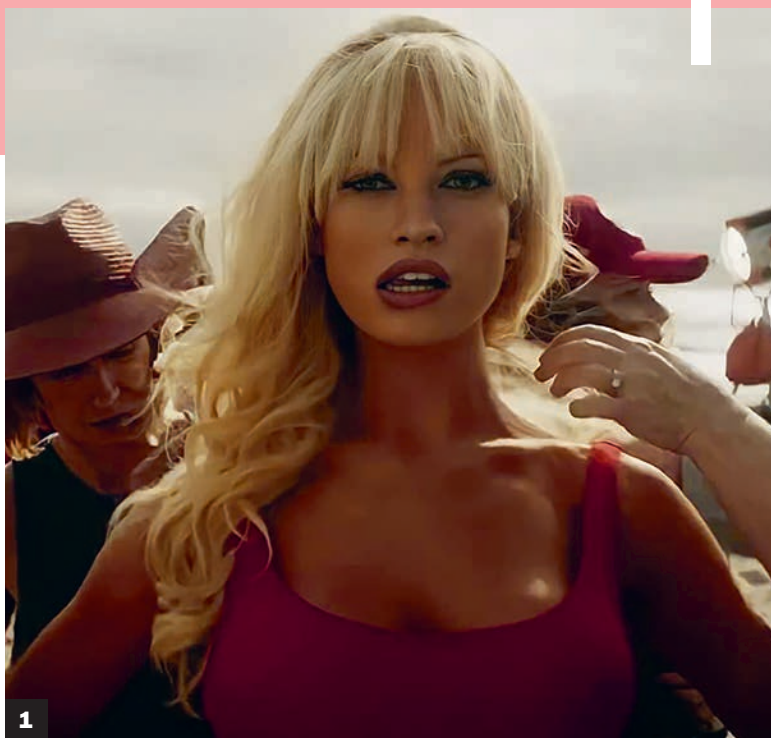
@MRPORTER_OFFICIAL #FOLLOWTHEFOX
@THE.ENTOURAGE.GROUP #THEENTOURAGEGROUP

MRPORTERSTEAKHOUSE.COM

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/time-in

Escàndol sexual

La història del vídeo de Pamela Anderson i Tommy Lee encapçala el febrer televisiu. Per *Serielizados*

1 Pam & Tommy

Pamela Anderson i Tommy Lee van protagonitzar el 1996 el primer vídeo sexual viral de la història. En un món sense xarxes socials, el vídeo va ser una bomba mediàtica que els va afectar la carrera. La minisèrie *Pam & Tommy* rescata aquest mite de la cultura pop per explicar-nos a través de la ficció la truculenta història darrere del vídeo sexual i les seves conseqüències. La sèrie més morbosa del mes.

→ Estrena a Disney+ el 2 de febrer.

2 ¿Quién es Anna?

Creadora de fenòmens més addictius que els dònuts com *Anatomia de Grey*, *Los Bridgerton* o *Cómo defender a un asesino*, Shonda Rhimes és la progenitora del mambo en les sèries, i ara ha parit una minisèrie basada en la història real d'Anna Delvey, una jove russa que es va fer passar per milionària a Nova York per estafar bancs, hotels i famosos rics. Un autèntic malson per a la jet-set ianqui.

→ Estrena a Netflix l'11 de febrer.

3 Sospechosos

Ted Lasso, *The shrink next door*, *Servant...* Apple TV+ s'ha fet un lloc en l'agenda serièfila amb propostes diferents que atrapen com una mala cosa. És el cas d'aquesta sèrie protagonitzada per Uma Thurman. L'actriu interpreta una destacada empresària americana que pateix el segrest del seu fill en un hotel de Nova York. La freqüència dels capítols serà setmanal, la qual cosa promou el consum responsable.

→ Estrena a Apple TV+ el 4 de febrer.

4 Super pumped

Volíeu més Uma Thurman? A la mítica actriu de *Kill Bill* sumeu-hi Joseph Gordon-Levitt i Kyle Chandler. Aquests són els protagonistes de la primera temporada d'una sèrie que se centra en històries que han sacsejat el món empresarial contemporani. Obre el foc l'ascens i la caiguda de Travis Kalanick, CEO d'Uber. La sèrie promet oferir un bon mosaic de megalòmans, freaks i psicòpates.

→ Estrena a Movistar+ el 28 de febrer.

Horizon forbidden west

VIDEOJOC DEL MES

EL 2017 VAM descobrir un món postapocalíptic immens, esponerós, en què les màquines senyorejaven la Terra com els grans saures prehistòrics i la humanitat s'havia dividit en tribus de caçadors-recol·lectors per subsistir. Aquella aventura amb imatges de postal i un argument fascinant presentava Aloy, una jove d'origen enigmàtic, intrèpida i heroica, però alhora creïble i propera. La continuació d'aquella història arriba ara precedida per una controvèrsia patètica. Hi ha hagut borinots de masculinitat fràgil que han criticat a les xarxes l'aparença de la jove: creuen que ha augmentat massa de pes per seguir grim pant per damunt de bèsties robòtiques i muntanyes.

Aloy, simplement, ha crescut. Ha madurat físicament i emocionalment. Pot seguir expandint les seves destreses i crear eines i armes noves. Destaquen l'impacte en la jugabilitat de les noves tècniques de combat, la capacitat de capbussar-se i d'explorar fons subaquàtics, el perfeccionament de l'escalada i la possibilitat de perfilar Aloy com a guerrera, paranyera, supervivent, infiltradora sigil·losa o caçadora. El món obert en què s'esdevé el periple també s'ha fet més gran i corprenedor. Recorrem deserts erms i valls exuberants, ruïnes d'antigues urbs, platges tropicals i cims nevats. I hi descobrim nous assentaments tribals que allotgen clans amb especialitats diferents, entre els quals hi ha personatges amb històries que s'entrellacen i configuren un relat interactiu complex i magnètic. ■ Joan-Albert Ros

DE QUÈ VA...

La jove caçadora de la tribu dels Nora ensopega amb una horda d'assaltadors nòmades.

PER QUÈ HI HEU DE JUGAR...

Per la sensació de descoberta que transmet endinsar-se en territoris inexplorats.

→ Guerrilla Games.

A partir del 18 de febrer a PlayStation 4 i PlayStation 5.

FilmoTeca
de Catalunya

© Albert Serra.

2022

FILMOTECA DE CATALUNYA 10 ANYS AL RAVAL

CICLES

Amos Gitai, Mikio Naruse, Pasolini, Jeremy Thomas, Nazario, Resnais, Lola Salvador, Agnès Jaoui, Paco Poch, Oliveira, Kira Muratova, Franco Piavoli, Horitzons del western, Centenaris, Cinema dins el cinema ...

EXPOSICIONS

Perejaume

Jaime Camino

Manoel de Oliveira, fotògraf

VENDA

Abonaments / Entrades
www.filmoteca.cat

ABONAMENTS

Filmo 10 10 sessions	20€
Aula de cinema 30 sessions	45€
Per amor a les Arts 5 sessions	10€
Carnet FilmoXica (fins a 12 anys)	gratuït
Semestral	50€
Abonament anual	90€
Abonament jove Fins a 30 anys, anual	60€
Abonament sènior Més grans de 65, anual	60€
Abonament Rosa Titulars targeta acreditativa de la discapacitat i targeta Rosa	60€

FilmoTeca
de Catalunya

Generalitat
de Catalunya

filmoteca.cat
@filmotecacat

Llibres

Coordina Andreu Gomila
timeout.cat/llibres

Tres amics, un escriptor

SENSE GUERRES PEL

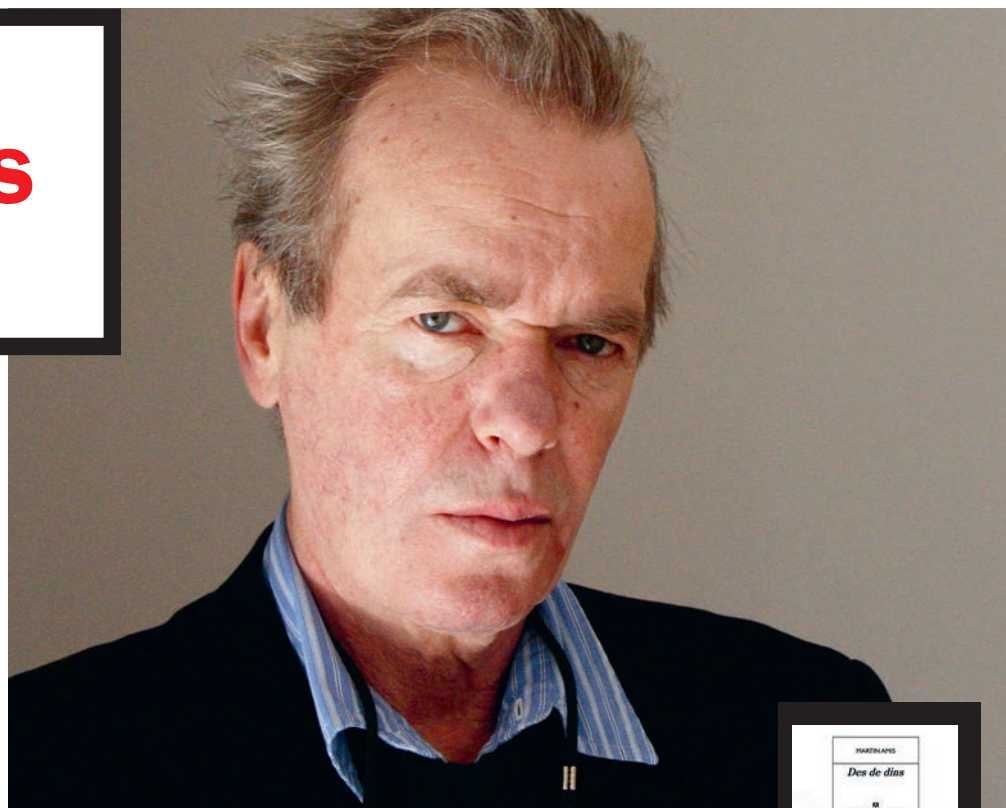
mig, sense desgràcies, les memòries dels escriptors solen ser francament avorrides, per moltes peripècies que expliquin. D'aquí que siguin tan interessants les de Robert Graves, Cesare Pavese, Stefan Zweig o Elias Canetti, que van viure temps convulsos. Passa que, com diu el mateix autor de *Des de dins*, Martin Amis, la vida d'un novel·lista es troba en les seves novel·les. Però Amis es proposa jugar a un altre joc, explicar-se, relatar-se, a partir dels altres, molt especialment mitjançant les biografies de tres persones que el van marcar: el novel·lista Saul Bellow (el mentor), el poeta Philip Larkin (el guia) i l'assagista Christopher

Hitchens (l'amic). I gràcies a això no només tenim el discórrer d'un autor d'èxit al llarg de la seva vida adulta, sinó un retrat polièdric d'Occident dels últims 50 anys, polític, literari, artístic, d'una vàlua extraordinària.

Coneixerem les dones i amants d'aquest *enfant terrible* a qui tothom odia, com li recorda la seva esposa Elena, els seus fills, companys, col·legues, enemics. Viatjarem pels EUA i per Europa.

Viurem amb fervor els anys 70, el final de la Guerra Freda, l'11-S. I sempre amb un zumzeig al cap: la mort propera. La de Bellow, ancià, d'Alzheimer; la de Hitchens i la de Larkin, de càncer. "La vida, com ja he dit, és artísticament inerta, i l'únic tema que hi dona unitat és la mort", escriu. El millor de tot és que *Des de dins* és una gran novel·la, un melodrama, potser la millor que ha aixecat mai Amis.

■ Andreu Gomila

MARIA TERESA SLANZI

DES DE DINS
Martin Amis

→ Trad. de Ferran Ràfols. Anagrama.
760 pàgs. 24,90 €.

MÉS LECTURES

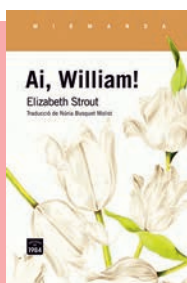
Tres imprescindibles a la tauleta de nit

↑ Ràbia

La mort sobtada de la seva gossa i d'una dona amb qui es creuava sovint deixa en estat de xoc el protagonista d'aquesta novel·la immersiva i contemporània, tan ben escrita que fins i tot fa por.

→ Sebastià Alzamora. Proa. 224 pàgs. 18,50 €.

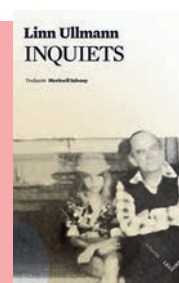

↑ Ai, William!

La gran escriptora nord-americana, autora dels portentosos *Oliver Kitteridge* i *Llum de febrer*, s'endinsa en les relacions entre homes i dones de manera particular.

Què passa quan et portes bé amb l'ex?

→ Elizabeth Strout. Edicions de 1984. 256 pàgs. 18,90 €.

↑ Inquiets

Qui millor que els fills per explicar la vida dels pares? Així ho fa Linn Ullmann, en un exercici impressionant que rescata les figures del cineasta Ingmar Bergman i l'actriu Liv Ullmann.

→ Linn Ullmann. Les Hores. 400 pàgs. 21,90 €.

17 visions situades de l'art contemporani

últims dies!

APUNTS

PER A

UN

INCENDI

DELS

ULLS

**MAC
BA**

21
PANORAMA

EXPOSICIÓ
fins al 27.02.2022

#PanoramaMACBA
macba.cat

JA NO CAL TENIR-LI POR

el LLOP

CADA DIMECRES, 22.05

 3

